

บทที่ 2

นักโภชนาและผู้ดูแลรายการ ค.ศ.1788-1809

นักสังเกตการณ์หนึ่งให้บันทึกว่า "ชูรกิจบัณฑิตไม่เริ่มขึ้นในทุก ๆ ยอดเนิน"¹ จะเห็นภาพได้ทั้งการที่ชาวอาณาจิตร์ได้ร่วมมือกันทำงานสร้างอาณาจิตร์ กล่าวคือ กลุ่มหนึ่งท่าหน้าที่ตัดต้นไม้ กลุ่มที่สองสร้างโรงไฟฟ้า กลุ่มที่สามลากหินก้อนใหญ่ กลุ่มที่สี่บักกรุะใจขนาดใหญ่ ความลับสนท่าง ๆ ในไม้เข้าก็อยู่ ๆ กลายเป็นระบบขึ้น และแล้วชูรกิจที่แท้จริงก็เริ่มพัฒนา กล่าวคือการใช้แรงงานของนักโภชนาเพื่อหาอาหารให้กับผู้มาทั้งล้านฐาน ซึ่งเป็นวิธีการลงโทษที่เข้าประกอบอาชญากรรมเอาไว้

2.1 ยุดงาน-อนประราศ-การแก้ไขปัญหาของพิสดาร

2.1.1 การหาอาหารให้ชาวอาณาจิตร์

มีปัญหาแรกและสำคัญมากที่สุดคือเรื่องอาหาร อาณาจิตร์ให้ผลประโยชน์อยู่มากส่วนใหญ่เป็นจำพวกปลา ซึ่งก็ໄว้ใจไม่ได้ บางครั้งก็อุบัติสุมบูรณ์ บางครั้งก็ขาดแคลน แม้จะมีอาหารไม่พอเพียง พิสดารก็ยังเห็นว่าชาวพื้นเมืองควรมีส่วนในการรับป่าให้ครบ

มีการเอาเนื้อจิงโจ้ และเนื้อชองนกอีมู (emu) มาปรับประทาน นอกจากนกอีมูยังมีการจับเอกสารพิลาม และนกอีกามากินอีกด้วย อย่างไรก็ตามก็ไม่ได้ทำให้ก็ขึ้นมา ชาวอาณาจิตร์ยังคงรับประทานเนื้อเค็มและหมูเค็มซึ่งมีอยู่มาเกือบหนึ่งปี มีการจ่ายอาหารให้แก่ชาวอาณาจิตร์ 1 คนต่อสัปดาห์ก็คงพอ หมูเค็ม 7 ปอนด์หรือเนื้อเค็ม 4 ปอนด์ ขัม 7 ปอนด์ แบ่ง 1 ปอนด์ ถ้า 3 พินท์^{*} เนย 6 ออนซ์ ส่วนสกปรกจะได้รับ $\frac{2}{3}$ ของอัตราณัต²

* 1 พินท์ = $\frac{1}{8}$ แกลลอน

พิลลิปทรายนี่ที่เคี่ยวถึงความล่าช้าของรัฐบาลอังกฤษและมีความหวังเพียงเล็กน้อย
ที่จะได้รับอาหารสดซึ่งจะมาในไม่ช้า เช่นจึงให้นักโทษทำการเพาะปลูก แต่กล่าวข้าไม่ค่อยได้ผล
ทั้งนี้ เพราะ เมล็ดพืชที่นำมาให้เสียไปมาก งอกไม่ขึ้น เมล็ดข้าวโพดที่นำมาสูญเสียตัว แต่มาเสีย
เพราะอาการห้วยอนัจ คินก์ไม่คิด ถูกกลั่นเปลี่ยนแปลงไป มีคนจำนวนน้อยที่รู้จักทำการเพาะปลูก
เครื่องมือที่ใช้ก็มีคุณภาพท่า่แก้หัก มีน้ำดื่มง่าย เช่นจอมเสียมที่ใช้คลองไปกันนี่ หวานกันกับเนื้ยา
และพวงนักโภช์มักจะจะจะใจทำให้สูญหายไปเสีย ไม่มีคนใดใช้ในอาหารนิคมแห่งนี้ ทันไม่ก็เป็นอุปสรรค
ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะจะต้องโถ่นและเผา จึงบังเกิดคราบและชอบเติมไปหมด ทันไม่ทีมีผลได้แก่
ส้ม มะนาว ผลไม้หลายมะเดื่อ (figs) เจริญงอกงามจริง แต่กันเป็นโครงการระยะยาว
จึงจะเก็บเกี่ยวผลได้ จำพวกปศุสัตว์ ถูกลักลอบ ข้าว กิน และบางทีถูกหัวติงโภ (dingoes)
ลากไป³ นอกจากอุปสรรคทางภูมิศาสตร์ เครื่องมือเครื่องใช้คงกล่าวแล้ว พิลลิปปังพน
อุปสรรคในเรื่องแรงงานที่จะนำมาทำการเพาะปลูกอีกด้วย ทั้งนี้ เพราะอยู่ที่มาตั้งรกรากทั้งหมด
3 ใน 4 เป็นนักโทษ ขายหนูและเก็บชี้งก์หลายคนที่มีอาชญากรรม และพิการ นอกจากนั้น ผู้ที่
เติมใจจะทำงานหนักก็มีจำนวนน้อย ที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือว่า นักโทษเหล่านี้ไม่มีความรู้ในการ
การเกษตร เพราะส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบอาชญากรรมที่มาจากการล้มในลอนคอน และเมือง
ใหญ่ ๆ จึงไม่ค่อยจะมีนักโทษที่เป็นคนทำสวนหรือช่างนา⁴

เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นจนกระทั่งสิ้นปี พิลลิปปังไม่ได้รับคำตอบจากอังกฤษ
เช่นจึงส่งเรือ *Sirius* ไปยัง *Cape Town* เพื่อหาอาหารมาให้ชาวอาณานิคม
แท่เรือลำนี้ไปอัปปางที่ *Norfolk Island* พิลลิปส่งเรือเล็กชื่อเรือ *Supply* เก็บทาง
ไปในเดือนเมษายน ค.ศ.1791 ไปยังนักพาเวียเพื่อเอาอาหาร ซึ่งเป็นความหวังสุดท้าย
ของชาวอาณานิคม *Lieutenant King* ไปกับเรือลำนี้และมุ่งไปลอนคอนเพื่อแจ้ง
เรื่องราและนำใบลาของพิลลิปไปด้วย

ส่วนอาหารที่เก็บแบ่งมันในอัตราห้ากันกี่เริ่มลดลงอีกเป็นจำนวนกันนี้
ท่อส์ปิกาห์ดีแบ่ง $2\frac{1}{2}$ ปอนด์ หมูเติม 2 ปอนด์ ถั่ว 1 พินต์ และข้าว 1 ปอนด์
ในช้าก่อนมาถึงหมก และเกลือก หมกห้องไปนาน้ำทะเลมาทำเกลือ⁵ มีขายราญหนึ่ง

กลังและทายขอที่เข้าแตร์อาหารปันสุน หมอยาศพูกระเพะประกูราไม่มีอาหารอยู่ในกระเพาะเลย นอกจากนั้นก็โทยก้มมีแรงที่จะทำงาน บางครั้นก็พยายามหองน้ำที่เขากำลังทำงาน

ในที่สุดลิ่วที่แกะปัญหาการรอดตายของชาวอาษานิคมดูคื้นไก่คือเรือ Lady Juliana ซึ่งเดินทางมาจากอังกฤษ มาถึงวันที่ 3 มิถุนายน ค.ศ.1790 ไก่น้ำอาหารมาให้แก่ชาวอาษานิคมให้รอดตายไปได้ แต่เนื่องจากนักโทยมาเป็นจำนวนพันและมีจำนวนมากที่เข้มข้น เสมือนเสียงอาหารที่จะให้กับชาวอาษานิคมก็มีเป็นจำนวนน้อย

บัญชานาวิกโยธิน

บัญชานาวิกโยธินบัญชานั้นที่พิลลิปเปซิจิญ์คือพวงนาวิกโยธิน พิลลิปเชื่อว่าการตั้งรกรากจะสามารถบรรลุผลได้ แม้ว่าจะมีอุปสรรค ถ้าหากคนมีความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่สมเหตุสมผลที่เคียว ไม่มีใครมีความเห็นอย่างเดียวกับเขา ยกเว้นพวงชาราชการแห่งราชนาวี และคัวเข้าเองเท่านั้น พวงนาวิกโยธินที่บัญชานี้คือ Major Ross เป็นอุปสรรคสำคัญ พวงนี้เป็นหนา และสิ่งที่ไม่จำเป็นในชนนั้นคือ เรื่องเกี่ยวกับการทหาร ในระหว่างเดินทางมายังออสเตรเลีย เขายังล้านสร้างความปวกหวัลและเมื่อมาชั่นบกแล้วก็ยิ่งกลับเพิ่มความยุ่งมากขึ้น พวงเข้าจะสังคมกับเฉพาะในกลุ่มของตนเอง และทะเลวิวาหกันไม่หยุดหย่อน โดยคำสั่งของบุนังคันบัญชา เขายังล้านมีภาระงานทุกชนิด ยกเว้นงานที่เกี่ยวกับการทหารเท่านั้น ถ้าหากถูกแฉ-CN ในการก่อสร้าง หรืองานประเวทอื่น ๆ เขายังต้องได้รับคำตอบแทนพิเศษ พวงเข้าไม่ต้องการอยู่ในระดับเดียวกับพวงนักโทย แต่ก็ไม่มีสังคมอื่นอีกแล้ว⁶ อย่างไรก็ตาม ก็มีข้อแม้ว่าเข้าจะช่วยทำงานก่อเมืองนักโทยเหล่านั้นได้รับอนุญาตให้รับใช้พวงเข้าเป็นการส่วนตัว⁷ เรื่องเกี่ยวกับสิ่งมีอยู่บนศาสนารายคนเดียวที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินรายการมากัยได้และก่อกรวยาจำนวนไม่กี่คนของพวงนาวิกโยธินที่ได้รับอนุญาตให้มากับสามีได้ ฉะนั้นความไม่พอดีกันในเรื่องเพศเป็นเหตุให้สูญเสียสื่อมิตรมิตรจำนวนพวงนาวิกโยธินก็ไม่มากพอที่จะทำงานในชุมชนที่กองการความช่วยเหลือจากทุก ๆ คน

ในเมื่อพิลลิปไม่ได้รับความช่วยเหลือจากพากนาริกโดยчин เขายังต้องพยายามให้ความคุ้มกิจการงาน และหน้าที่อื่น ๆ ที่ทองการความไว้วางใจ ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ให้ทั้งผลดีและผลเสีย สถานะของพากนาริกโดยчинไม่มีค่าและน่าเวหนานัก มีผลกระทบต่อสุขภาพคือมีอาการซึกระเขียว เช่น Captain Shea ทายเพราเป็นโรคสุขภาพเสื่อม Lieutenant James Maxwell ก็เสียสติ ถึงกับออกไปพายเรือรอบ ๆ อาวainศีนเดือนมีนาคม ปี 1790 เป็นเวลาถึง 2 วัน แท็กให้ช่วยชีวิตไว้ได้ และเขามาตายลงระหว่างทางกลับอังกฤษ นอกจากนี้มีการทะเลาะวิวาหระหว่าง Major Ross และ Captain Meredith ซึ่งบันเร่งมาก ในที่สุดก็ปัตตัน Meridith ถูกจับส่งกลับอังกฤษ ภายหลัง Court of Admiralty พิพากษาให้แพนความผิด⁸

2.1.3 ภัยหนักใหญ่

สถานการณ์ความนักโทษยังมีความบุ่งเหียงอย่างกว่า เนื่องจากพากเข้าถูกน้ำมาบังอาจนานิคแบบไม่ได้สมควรใจ ฉะนั้นเขาจึงไม่มีความ堪ทนอีกต่อไป กลับเป็นพากที่เจ้อข้าและเกิดความเบื่อหน่าย และสภาพการณ์เช่นนี้ไม่ช่วยแก้ไขทางศึกธรรมจรรยาให้กับพากเขารเลย พากเข้าหากความชัยชนะเพิ่ม และไม่มีจิตใจที่จะนายເຂົາໄອກางສານ ฯ จากชีวิตใหม่ที่ให้กับเข้าในอาณา尼คแห่งนี้ พากเข้าก็ยังคงลักษณะเดิมไม่ยั่งยืน เป็นเหตุการณ์สำคัญที่สักข้องเข้าอยู่อีกนั่นเอง ซึ่งพากเข้าได้รับการให้อภัย เนื่องจากทำไปก็เพราะความตัวใหญ่ การท่องเที่ยวของพากเข้าจะพาภัยลอบหนีไปเป็นระยะเวลาหนึ่ง พากเข้ามักจะท่าเครื่องมือสูญหาย และทำลายงานทั่ง ๆ ที่เขารวบรวมไว้ ไม่ใช่จากมัน นักโทษบางคนที่มีนิสัยชื้อชา บริสุทธิ์ก็มักจะสร้างความคืบหน้าให้กับการเอนิทานเรื่องเกี่ยวกับการพูดแม่น้ำ การพูดชุมทางคำ หรือเพชรนิลจินคามาเลาสุกันพังอย่างไรก็ตามพากนักโทษก็จะก่อการ โจรมรรษัณหลายครั้งหลายหลาหยอน แท็กยังสอบสวนหาผู้กระทำผิดไม่ได้ทั้งนี้ เพราะพากนักโทษจะพยายามหักดิบความผิด แม้ว่าทางการจะให้รายงานก่อนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นถุงแมงสาลีหรือจะให้อภัยโดยพันจากการเป็นนักโทษก็ตาม ทางการก็ไม่สามารถจะสอบสวนได้เลย⁹

2.1.4 ปัญหาชาวพื้นเมือง

สำหรับปัญหาของชาวพื้นเมืองนั้น ภิลลิปพบว่า เป็นปัญหาที่สร้างความกังวลให้หนอย ที่สุด ปัญหานั้นอยู่ที่ว่าไม่ใช่เป็นการปักป้องคุ้มครองยูทติ๊ก์กรากจากภาระดุกความชองชาวพื้นเมือง แต่กลับเป็นการปักป้องคุ้มครองชาวพื้นเมืองจากการถูกความชองยูทติ๊ก์กรากชาวพื้นเมือง ภิลลิปพยายามให้ความยุติธรรมแก่ชาวพื้นเมือง และพยายามสร้างความเป็นมิตรด้วย และพยายาม เก็บรวบรวมเรื่องราวความยุติธรรมเกี่ยวกับชาวพื้นเมืองให้มาก เพื่อว่าจะช่วยเรียกร้องให้ญี่ 泊นำจ้าในอังกฤษให้กระหนักถึงความสำคัญของชาวพื้นเมือง ทัศนคติของเขายังคงมีต่อชาวพื้นเมือง นั้น เป็นแบบมีเมตตากรุณา (benevolent) แต่กลับไม่มีหลักเกณฑ์ (unscientific) ที่เป็นเช่นนั้น เพราะเขาเป็นทหารเรือ จึงไม่มีประสบการณ์ด้านมาบุษวิทยา เขาได้รับมอบหมาย (wily savage) และผู้ Colbee เป็นพวกร้ายแยบแยบ (noble savage) ผู้ Bennelong ซึ่งเข้ามายังการที่จะทำให้ คนเหล่านี้ไว้วางใจเข้า เข้าต่อการให้เต็ก ๆ เหล่า ๆ นั่นทำให้เขามีปัญหามาตรฐานประชานิ ของเผ่า ๆ ค่าง ๆ ที่คนลืมเชือสายมา เขายังได้ทำการลั่งสอนเพื่อให้พวกราษฎร์เมืองเหล่านี้ มีภัณฑ์รวม เข้าประสบความสำเร็จเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพราะพวกราษฎร์เมืองลอด จำนวนลงที่จะมาใกล้ชิดกับเข้าตั้งกราก เมื่อตอนที่เขาเดินทางกลับอังกฤษเข้าไปพำนฯ ชาพื้นเมืองผู้ Bennelong และผู้ Yem-mer-ra-wan-inne ไปพร้อม กับเข้าค้าย Bennelong กลับมาและสร้างบ้านอยู่ในเขตตั้งกรากในฐานะของผู้มี อภิสิทธิ์คนหนึ่ง เพื่อเป็นอนุสรณ์แก่ฟิลลิป National Opera House ให้ชื่อว่า Bennelong Point¹⁰

2.1.5 การวางแผนเมือง

โครงการผังเมืองชิคนีย์ ในชั้นแรกก็เริ่มขึ้นโดยฟิลลิป กล่าวคือค่ายของพวกร นาวิกโยธินถูกจัดขึ้นอยู่ทางฝั่งตะวันตกของ Tank Stream ส่วนค่ายของนักโทษอยู่ทาง

ผู้ด้วยความอกร สำหรับ โรงพยาบาลจักรภูริวิมั่ง แห่งเดียวของชาวยังคงที่วันที่ของคุณน้า เพื่อให้สะกอแก่การนำคนป่วยขึ้นมา ก็ทำการรักษาด้วยกระถางของบริเวณห้องครัว ซึ่งเป็นที่เรียกว่า Macquarie Place มีจุดนั้น รอบ ๆ ที่ทำการรักษาแล้วมีระหบทาง ๆ สร้างโดยกลาสีเรือ และไกส์ ๆ กันนัก เป็นที่สำหรับพากนักโทยุนิยมชั้นสูงพำนักอยู่ ทางผู้ด้วยความอกร ของคุณ (Fort Macquarie) เป็นเขตที่สงบไว้สำหรับกิจการป้องกันความปลอดภัย และเป็นที่เก็บพัสดุสุ่มนำ¹¹

2.7.6 การสำรวจคืนแคน

ในระหว่างที่เขาร่วมทำหน้าที่ในเมืองเชียงใหม่ ได้มีภารกิจการกิจค้าน การสำรวจคืนแคน ได้รับมอบหมาย แม้เขาระบุว่าจะมีสุขภาพที่ไม่แข็งแรงเท่าที่ได้เป็นอยู่นั้นอย่างไร ในการออกไปสำรวจครั้งหนึ่ง เขายัง Hawkesbury River และภัยในเวลาไม่รู้สึกภัยการสร้างเมืองเล็ก ๆ ชน และมีการทำการเพาะปลูกขึ้นในที่คินจำนวนพัน ๆ เอเคอร์ ซึ่งที่คินถูกกล่าวเป็นคินอุคุณ

แต่แล้วพิลลิบบ์ยังคงประสมกับภัยหาอื่น ๆ อีก กล่าวคือนักโทษที่เดินทางมากับ ขบวนเรืออูฐที่สอง ได้รับการปฏิบัติอย่างไม่มนุษยธรรม ปราากฎว่าหนึ่งในสี่ของนักโทษล้มตายลง ในระหว่างเดินทาง บางคนมาตายหลังจากที่ขึ้นมาได้ไม่นาน จะเห็นเจ็นนิค็อก ให้อีกจำนวน ไม่มากนักที่พยายามกำลังความสามารถในการทำงานได้ ขบวนเรืออูฐที่สามได้เดินทางมาอีกมา ถึงระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคม ค.ศ. 1791 สถานการณ์นี้เรือแม่น้ำไม่ควรร้ายนัก ถึงกระนั้นก็ตามก็มีคนล้มตายเป็นจำนวนมาก

ส่วนการพัฒนาอาณาจักรในคราวนั้น เขาเชื่อแน่ว่า อาณาจักรจะไม่เจริญ ก้าวหน้าทราบให้ยังคงพึงการทำงานของนักโทษที่ทำงานกันเป็นแก๊ง ในฟาร์ม ในถนน และการก่อสร้างค้าง ๆ ของรัฐบาล เขาไม่ความเห็นในการอนุรักษ์ความเจริญของอาณาจักร จะต้องขึ้นกับ ประการแรก ผู้ทรงกรรจาก็ที่เป็นอิสระและมีนักโทษเป็นผู้ทำงานให้กับผู้ทรงกรรจาก

เหล่านั้น ประการที่สอง ให้หกนักแยกราชการและให้นักโภชนาณในหกนั้น และประการ
สุดท้ายคือการมอบหกนักให้กับอธิบดีไทยที่มีความขยันหมั่นเพียรและประพฤติดี ซึ่งพิสดิปไก่ปฏิบัติ
ไปกล่าวถือ พิสดิปได้มอบหกนักให้กับอธิบดีไทยคนหนึ่งชื่อ J.Ruse ซึ่งเขาเป็นคนที่ทำงาน
หนัก ประกอบกับความรู้ด้านการเกษตรซึ่งเขาโค้กเคยเล่าเรียนมาจากอังกฤษ เขาจึงสามารถ
เดียงคุ้นเองและครอบครัวได้ โดยไม่รบกวนอาชารที่รัฐบาลเก็บเอาไว้เพียงในเวลา 1 ปี
ที่เขาได้รับหกนักไปทำงานหากิน แต่พิสดิปมิได้ทรงทำแห่งนี้เป็นข้าหลวง โภชนาณพ่อที่จะเห็นผลงาน
ของเขามา เขาโค้กทำงานหนักและเน้นก่อนอื่นยังการฟื้นฟูเพื่อความอยู่รอดในสภาพแวดล้อมใน
สังคมที่เขาเชื่อว่า 9 ใน 10 แล้วไม่สมควรจะมีชีวิตรอด ในที่สุดเขาก็จึงขอลาบัณประเทศ
 เพราะเป็นโรคกระเพาะเรื้อรัง เขายังคงทางกลับในเดือนธันวาคม ค.ศ.1792 เขาได้รับ
 ความรักและเคารพจากคนด้านหน้าในอาณาจักร พระจักรพระราชโภคยิ่งย่อมในผลงานที่สำคัญและ
 แสนจะเหนือยากของเขามา จึงรับเข้าไว้ในความคุ้มของพระองค์¹²

องค์ การให้หกนักแยกหกนักโภชนาณ เป็นนโยบายของรัฐบาลอังกฤษ เพราะฉะนั้น
 หกนักโภชนาณได้รับโภชนาณครบเวลาที่กำหนดโดยแล้ว พากษาที่มีลักษณะภูมายที่จะเดินทาง
 กลับอังกฤษได้ ซึ่งในความเป็นจริงมีคนได้กลับบ้าง แม้มีคนกัน และบางคนก็ได้เข้าทำงาน
 ในตำแหน่งที่ว่าง เช่น เป็นสถาปัตย์เรือโดยสาร เรือลินค์ หรือเรือที่ใช้ค้าขาย และเรือสำราญ
 ที่เดินทางระหว่างประเทศ เช่น จีน อังกฤษ ในการให้หกนักกลับ จึงต้องให้ข้าหลวง
 มอบหกนักให้กับอธิบดีไทยเพื่อเป็นการเชิญชวนให้พวกเขานั้นกลับฐานะอยู่ในอาณาจักรคือไป
 ออกจากบ้าน รัฐบาลอังกฤษก็ยังหวังอีกว่าการให้หกนักนักจากจะช่วยก่อจุนกรอบสวัสดิภาพให้กับ
 ชาติไทยและ ก็ยังอาจจะช่วยเสริมการเกษตรและยังคงของรัฐบาลและช่วยจัดอาหาร เดียงคุ้น
 ให้กับอังกฤษไปได้ดีด้วย¹³

จะเห็นได้ว่าแม้จะเป็นช่วงเวลาที่สั้น แต่พิสดิปได้ทำงานให้กับอังกฤษเป็น
 อันมาก เขา มีความเชื่อมั่นว่า สักวันหนึ่งอาณาจักรที่เขาร่างขึ้นนี้จะต้องเป็นสมบูรณ์ท่องกุฎ
 จะด้วยภารกุญจ์ใจ เป็นที่สุด

การกระทำของพิลลิปในการเผยแพร่ภัยกับปัญหาทั่ง ๆ นั้น นับเป็นบทเรียนให้กับรัฐบาลอย่างคืดคีเดียว เพราะว่าการก่อสร้างสร้างอาณานิคม จะต้องประกอบด้วยบุคคลดีก็ต้องมีและภัยจิตใจที่เดียว และเขาก็มีเทคนิคด้วย เนื่องจากเขามีเป็นผู้ที่มีความคิดเห็นแบบแรมและมีความเห็นแบบมั่นคงจึงทำให้เขารู้สึกได้และยอมรับงานที่เขาห้องทำ เขายังเป็นคนที่มั่นคงมากตลอดระยะเวลาแห่งความยุ่งยาก 4 ปีนั้น เขายังไม่หันไป และเชื่อมั่นว่าความเพียรพยายามของมนุษย์สามารถเอาชนะความยุ่งยากทุกสิ่งได้ เขายังเชื่อในสิ่งนี้ เพราะมันเป็นความจริงส่าหรับตัวเขา

2.2 การปักครองสมัยทหาร (Major Grose) ต.ศ. 1792 - 1795

เมื่อข้าหลวงพิลลิป เคินทางกลับอังกฤษก็ได้นำมาหารือในชิ้นกลับไปค่ายทั้งนี้ เพราะทหารเหล่านี้จะเละวิวาหกันไม่หยุดย่อน และยังมีความประพฤติที่เป็นอุปสรรคสำคัญ แต่ก็มีนายทหารบางคนที่ดี ซึ่งพิลลิปก็ได้ชื่นชมไว้ กองทหารชุดใหม่ก็เกิดขึ้น ในขณะที่อังกฤษกำลังติดสัมภาระอยู่กับฝรั่งเศส กองทหารเหล่านี้มารจากคนชั้นเดียวในกองทัพ ซึ่งໄດ້คนที่ประสบความชำนาญเข้ม เป็นพวากบดุ หรือเป็นผู้ที่ไม่เหมาะสมหรือไร้ประโยชน์แล้ว และเป็นผู้ที่ทางกองทัพห้องการจะจัดออกไป ส่วนเจ้าหน้าที่ทหารก็ได้เก็บมาที่ไม่ประสบความสำเร็จ เช่น เดียวกับนายทหารชั้นส่วนเหล่านั้น และเป็นผู้ที่มีความสามารถที่ต้องรับที่จะออกจากอังกฤษเพื่อเหตุผลบางประการ ยกตัวอย่าง เช่น เพื่อหนีหนี้เป็นคน ฉะนั้นคนเหล่านี้จึงไม่มีนาใช้เป็นทหารในที่สุดก็ถูกนำมารวมกันและให้เป็นกองทหารคุณครองซึ่ง เคราะห์ที่สุดที่อาณาจูดแม่กรองการทั้งกรากของพวากันนักโดย

เมื่อตอนที่พิลลิปสละรัฐบาลแล้ว ก็เป็นเวลาที่ John Hunter เคินทางเดือดไปชั่วขณะอกยาผ่านนิคม เป็นจังหวะให้ Major Grose ได้เข้าปักครองเสีย ผลงานของ Grose เมื่อพิลลิปจากไปเพียง 1 เดือนเท่านั้น เขายังไก่เปลี่ยนแปลงวิธีชีวิต

ของอาณาจักรเสียสิ้นเชิง กล่าวคือความเท่าเทียมกัน ถูกเปลี่ยนมาเป็นเล่นพรรดาเด่นพวกให้ อภิสิทธิ์แก่พวกทหาร ที่รายปีงไปกว่าห้าหมื่นก็คือ เขาโอนอำนาจของเจ้าหน้าที่พลเรือน (civil magistrates) ในอาณาจักร 5 คนไปให้กับเจ้าหน้าที่นายทหาร เขาเสีย เขาออก คำสั่งว่า "ในอนาคตขอไปนี้ การสอบสวนหังหนอกที่ทำโดย เจ้าหน้าที่พลเรือนจะไม่มีอีก ท่อไป"¹⁴ จนกว่าเขาจะได้สร้างระบบขึ้นมาใหม่และเขาจะเป็นผู้จัดการลงโทษมักโทษเอง

นอกจากนี้ในเรื่องที่คุณและการรักษา ก็สำคัญในการเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว และเพื่อประโยชน์ในหมู่นายทหารค่ายกัน วิธีการของเขาก็คือให้ที่คินกับนายทหาร ซักซวนให้ใช้ แรงงานนักโทษทำงานในที่คินและให้ขายผลผลิตแก่คลังลินค้าของรัฐบาล ในการกระถุนให้นักโทษมาทำงานในที่คินของนายทหาร ภายหลังจากที่ทำงานประจำให้กับรัฐบาลแล้ว เขาให้ นักโทษได้รับค่าจ้างเป็นเหล้าชนิดหนึ่งเรียกว่าเหล้ารัม (Rum) เพราะขณะนั้นเกิดการ ขาดแคลนควรใช้หรือยืดหยุ่นเงิน ฉะนั้น เหล้า "รัม" จึงใช้เป็นค่าจ้างสำหรับนักโทษ และ ภายหลังก็ได้กลายเป็นเครื่องมือ deducted เป็นสินค้ากันอย่างกว้างขวาง กองทหารหน่วยของ Grose นั้นชื่อว่าเป็น "กองทหารเหล้ารัม" (The Rum Corps)¹⁵

เหล้ารัมนี้ความหมายสำคัญมาก แต่ไม่เพียงเหล้ารัมอันแสดงออกถึง ความสำคัญและความหมายที่มีต่อสังคมอสเตรเลียในขณะนั้น ซึ่งเพียงกังวลความมีเนื้อหาคั่งคือ

"ท่านจะสัก ชื่อของท่านบนกระถุงลินน์กี้ยอม"

"ท่านจะเอาหนังของฉันແයเป็นกล่องฉันกี้ยอม"

"ท่านจะพาฉันไปชั่งที่ Pinchgut Island นานแสนนานทั้งแทวันนี้จนกระทั่ง"

"ลิ้นสูกอาชาจาร ฉันกี้ยอม"

"ฉันจะบอมรับประทานเยปิงก์ที่ Merfolk (A Merfolk dumpling)"

"ซึ่งเหมือนกับถูกพูนส เป็น"

"หรือเม้แก่จะให้ฉันเก็บร่าเพื่อรอความตายบนสะ Lang Gang (New Gate hornpipe)"

"ฉันกี้ยอม ขอแต่เพียงให้ฉันໄก์จิบเหล้ารัม!"¹⁶

อธิบายศพท

"Pinchgut Island" เป็นที่คุ้มซังที่ตอนข้างจะแน่นหนา และบางครั้งก็ใช้เป็นสถานที่สำหรับประหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งประหารชีวิตรักษาโดยที่มีความผิดร้ายแรง ในสมัยกอตต์อาณาจักรในตน ๆ ตอนมาเมื่อเป็นทางการว่า Fort Denison แต่คนยังนิยมใช้ชื่อเก่าอยู่บ้าง

"A Norfolk dumpling" เป็นสัญลักษณ์ของสภาพครุภาระที่ Norfolk Island เกาะแห่งนี้ถือเป็นการที่มากล่าวที่สุดสำหรับเชิงนักโทษที่ทำผิด 2 ครั้งทั้งหมด

"The Newgate hornpipe" คือการเดินรำรือความทาย (มรณะลีลา)¹⁷
บน床ะแลงแกง

อนึ่ง การขายเหลารัมแกนักโทษ นิคกูญอย่างมั่นที่ เพราะ จะมีการซื้อหรือขายจากนักโทษไม่ได้เลย หรือแม้จะให้เหล่าแก่นักโทษก็ไม่ได้ไม่ว่าจะในกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น แต่ในสมัยของ Grose กลับขายให้กับนักโทษผู้ซึ่งสามารถมีเงินซื้อได้หรือผู้ที่แลกเปลี่ยนเหล่ากิจการรับน้ำ

ในค้านการค้า Grose ยังสนับสนุนให้นายทหารคำแนะนำการค้าเสียเอง โดยการกว่าน้ำสินค้าจากเรือที่มาถึงอาณาจักรและขายปลีกสินค้าเหล่าน้ำที่มาจากที่ไหนพ่อใจทำให้พากนายทหารสามารถขายสินค้าให้กับชาวอาณาจักรโดยเจ้าก้าวสูงได้ ซึ่งมีความเป็นมาจากการซื้อเหลารัมดังนี้คือ

ความเพรนดายของเหลารัม ก็เหมือนกับการก่อตั้งกองสหราชอาณาจักรที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงของเมริแก กล่าวคือ เมื่อพิลลีป์เดินทางกลับยังกดูน และ Major Francis Grose เข้ารับตำแหน่งในนานัก ก็มีเรืออเมริกาชื่อ Hope แล่นผ่าน Sydney Heads โดยนำสินค้าประเทศาหารเป็นจำนวนมากนัย ซึ่งขณะนั้นเป็นที่

ท่องการอย่างยิ่งของชาวนิคัม นอกจากนั้นในเรือดังกล่าวอยู่บาร์บูเกี้ลาร์มมาถึง 7,500 แกลลอน Benjamin Page ซึ่งเป็นผู้บังคับการเรือ Hope ประจำศักดิ์ชาตานิคัมว่า เขาจะไม่ขายสินค้าประเทอหารให้นอกจากว่าอาณานิคมจะห้องซื้อเหล้ารัมของเข้าหังหมกเสียก่อน Page ทราบว่าสถานการณ์ในเรื่องเครื่องอุปโภคบริโภค เป็นที่ขาดแคลนมาก เขาจึงเมื่อนักพ่อค้าเดินเรืออื่น ๆ ที่กองทัพรากาไว้สูงเพื่อจะໄก กำไรงาม พวกร่องทหารภายในให้การบังคับบัญชาของ Grose เมื่อทองเยธิญกบัวก้าที่ ญูกวีคั้งกล่าว จึงคัดสินใจที่จะบุกชาติสินค้าเหล่านั้น เป็นของคนเอง เสีย ภายใต้คำสั่งของ Grose แหล่งจากแรงสนับสนุนสำคัญของร้อยโทหนุ่ม John Macarthur เขาร่วมกัน ช้อสินค้าหังหมกที่มากับเรือ Hope โดยไม่ต้องมีคู่แข่งแท้อย่างใด และนอกจานั้น ก็ภายน้ำด้วยสินค้าของเรือหุกลำที่มาก้าในอาณานิคม ในปีที่ ๗ มาถึง 18

ปริมาณสินค้าในอาณานิคมเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ เพราะข่าวได้ระบาดออก ไปทั่วว่าจะได้กำไรอย่างสูงหากเอาเรือบรรทุกสินค้าเต็มลำมาจำหน่ายที่ Sydney Cove นั้น จึงมีเรือล่าปลาพาพะลายลำที่มาจากการอังกฤษมาก อบรมรากบ้าง บรรทุกสินค้าจำนวนมาก แล้วมาขายให้กับนายทหารก่อนที่จะแล่นเรือไปทางใต้เพื่อล่าปลาพาพะและแม่น้ำที่มีหูกชุม บริเวณชายฝั่งของ New South Wales บริเวณชายฝั่งตะวันออกของ Van Diemen's land. บนเกาะในช่องแคบ Bass ซึ่งอยู่ในระหว่าง New South Wales กับ Van Diemen's land และมีใกล้ไปถึง Dusky Bay ซึ่งอยู่ตรงปลายใต้สุด ของเกาะให้ของนิวเซาธ์เวลส์ ส่วนเรือจาก Sydney Cove ก็แล่นไปยังหมู่เกาะแยมิคิค เพื่อรับสินค้าประเทอหารมุ่งเพื่อมาขายให้กับนายทหารและคลังสินค้าของรัฐบาลที่คิมบ์ หรือไม่ก็เป็นสินค้าประเทอหารไม้จันทน์และปิงะเตียงจะนำไปขายในจีน ในปี 1798 Robert Campbell ผู้แทนบริษัทก์ร์ร์ค้า Campbell, Clark & Co. แห่งกัลกัตตา ได้ส่งสินค้าไปยังเชิงมิย์ แท้เรือจมลงในช่องแคบ Bass ภายหลังเขาจึงได้แล่นเรือออกมามาเร กับเรือลำที่สองไก์มากก์กัมบริษัท Campbell and Co. จะเห็นได้ว่าที่ Sydney Cove ได้กล้ายเป็นที่แสงหายไปในทางเศรษฐกิจ มิใช่เป็นสถานที่ ๆ จะสนองเจนาคั้งคิม ที่ว่าจะเป็นอาณานิคมเพื่อล่อไทยและคัณนิสัยฉักราชวงศ์

2.2.1 รูนทางเศรษฐกิจของอีกนักโภชนาศ

ในขณะเดียวกันเมื่ออีกนักโภชนาศเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก และต่างกันนิยามมากันใน
น้อย เช่น Simeon Lord ซึ่งถูกส่งตัวมาเป็นเวลา 7 ปี ใน ค.ศ. 1790 เพราะไป
ขโมยผ้ามัดลินจำนวนหนึ่งร้อยหลา มีค่า 6 เพน尼 และต้องจ่าย 100 หลาราคา 6 เเพน尼 เขา
มาถึงชิกนีย์ เมื่อ ค.ศ. 1791 และต่อมาได้กลับมาเป็นนาย (master) ใน ค.ศ. 1798
เขาได้ลงทุนในการจับแนว้ำและปลา และทำการค้าหมูคุ้มกับหมู กำลังแบต็อก นอกรากานีร์
James Larra เป็นชาวปิวฝรั่งเศสที่เคยถูกจับโดยตำรวจลอนดอนในชื่อหารันช์ของโจ
ในปี 1790 ได้รับที่ดินจากนายหังจาก การถูกปลดปล่อย เขาได้ลงทุนทำธุรกิจขายอัลกออลช่องเขา
ให้ขายพร้อมกับอาหารฝรั่งเศสอนโนะที่ โรงเรียนของเขานอก Parramatta ยังมีอีก
นักโภชนาคนามากยที่ได้รับที่ดิน มีค่านหนึ่งชื่อ Charles Williams ได้ที่ดิน 30 เอเคอร์
ใกล้กับ Parramatta แม้ภายหลังจากที่ทำฟาร์มได้ไม่กี่ปี เขายังเสียชีวิตร่วมกับเพื่อน
นักโภชนาคนอกโภชนาคนายเชอ ชาร์ลส์ วิลเลียมส์ วิลเลียมส์ เริ่มคุ้มครองเขา เมื่อ ค.ศ. 1799 และภรรยาได้
จน้ำหายในระหว่างที่เขาได้เที่ยวมาที่ชิกนีย์ หลังจากนั้นมาเข้ามักระหว่างเหล้าแก้วหนึ่งลงในคอ
และอีกแก้วหนึ่งลงบนหูมังฟังฟังของภรรยา และก็อธิบายให้ฟังว่า เหตุการณ์นี้เป็นอันมาก
เขายอมขายที่ดินให้กับชาร์ลส์ วิลเลียมส์ เพื่อนร่วมงานชื่อ เลล่าแก๊กรายและในที่สุด Williams
ก็กลับมาเป็นลูกจ้างในที่ดินที่ ชาเคนเป็นเจ้าของมาก่อน

2.2.2 รูนทางเศรษฐกิจของนายพาร์และชาร์ลส์

ก้าววิชีคั้งกล่าวข้างต้น ความมั่งคั่งของอาณาจักร New South Wales
ก็ยิ่งตกอยู่ในกำเนิดของนายพาร์ และชาร์ลส์การพัฒนาเรื่อง บางคุณมั่งมืออย่างรวดเร็วคุ้ย
การขยายทรัพย์สมบัติออกไปมากมาย และคุ้ยการขายลินค้า ก่อนปี 1800 ชาร์ลส์การได้
มุกชาคใน การขายลินค้า และหากำไรถึง 1,000 % ในการขายลินค้าซึ่งซื้อมาจาก
กบพัฒเรือท่อง ๆ ข้อดีของการที่มุกชาคการค้า เช่นนัก เพราะต้องการให้การคุ้มครองนักโภชนา

JOHN MACARTHUR

From a portrait in the possession of Lady Stanham at Camden Park

อดีตนายใหญ่ นักล่าปลาร้าฟ และเพื่อนข้าราชการร้ายกันที่เรียกว่า นอกรากนกเพื่อห่อหานกับความละไมของผู้ซึ่งออกกลั้นคุยเกี่ยวดิษช่องความเป็นสุภาพบุรุษ ในปี 1800 พากข้าราชการ ก็ได้พัฒนาลักษณะตนของชนชั้นของตนขึ้นมาคือ จะหยิ่งยะ ใส่องหองและเบื่องยิงท่อคนอื่นที่ไม่ใช่พวกเดียวกัน และพวกนี้จะหวังให้คนอื่น ๆ ถูกหมาก และแสดงอาการประจบประแจงให้เห็นเมื่อไก่พับ พากเข้าจะหยาบคายและมีความพยายามมากว่าท่อหุกคนที่พยายามจะแทรกแซงผลประโยชน์ของเข้า ในบรรดาข้าราชการเหล่านั้น มีข้าราชการที่ร่าวยูนังที่สำคัญชื่อ John Macarthur เป็นคนที่มีความอ่อนโยนและมีเสน่ห์ในชีวิตครอบครัวของเข้า เขายังเป็นผู้ที่มีสิทธิ์อยู่ในลิลี่วันลากและขณะเดียวกันก็เป็นคนที่มีความทะเยอทะยานสูง เขายังกำจัดหุกคนที่ช่วงทางเข้า เขายังคงเดินทางมาพร้อมกับภรรยาชื่อ Elizabeth และบุตรชายคนหนึ่งใน ค.ศ. 1791 เขายังเป็นข้าราชการทหารในหน่วย New South Wales Corps Macarthur เป็นคนซ่างศักดิ์ กล่าวคือในขณะที่คนอื่น ๆ ชุมชนนิหนหรือคุ้มสุราภรณ์ เขายังลับหลอดการทำฟาร์มให้ไกด์ ในปี 1860 เขายังมีฟาร์มที่ Parramatta ชื่อ Elizabeth Farm มีเนื้อที่ 250 เอเคอร์ ทำการเพาะปลูกในเนื้อที่ 100 เอเคอร์ ซึ่งเป็นฟาร์มที่กว้างขวางที่มีในอาณาจักรแห่งนี้ เพราะในฟาร์มของเขายังคงอยู่นี้มีผลผลิต ข้าว และเลี้ยงหมู วัว และเป็ดไว้ ในปี 1795 เขายังเป็นคนแรกที่ค้นพบอาคนีในมาใช้ในอาณาจักรและในไม้ซ้า เขายังค้นนีถึงการสร้างขันสักวัสดุที่สวยงามซึ่งจะเจริญเติบโตใน New South Wales เขายังเป็นนายจ้างของนักโทษที่กว้างขวางอีกด้วย กล่าวคือเขายังเป็นคนเกร่งกร้าวเที่ยงตรงและบุติดรวม ไม่เคยนิหนว่าร้ายหรือโกรธร้ายท่อคนรับใช้และนักโทษของเข้าโดย

ขณะที่เขายังประสบความสำเร็จทางด้านวัสดุ ขอบเขตของงานประการในคัวเข้า ก็ได้ทำให้เขายังคงความเคราฟและรักจากเพื่อนบุุตร และภัยหลังทำให้เขายังคงกลั้นคุยแม้จะเป็นในช่วงหลัง ๆ ของชีวิต Macarthur จะกำจัดผู้ที่ช่วงทางเขายังคงแรงเห็นตัวอย่างให้จากกรุงหนึ่งบันเรือซึ่งเขาเดินทางไปยังออสเตรเลีย เขายังเละกัน

เจ้าหน้าที่บันเรือเรื่องกลิ่นเหม็นจากถังไส้ของโอลิโกรกที่วางไว้หน้าห้องพักของภรรยาของเชา
กากในเวลา 17 ปี เชามีเรื่องราวอู้ สมอห์มัคเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่เชาถือว่าหมื่น
เกียรติของเชา ฉะนั้นเชาจึงเข้ากับโอลิโกรไม่ได้ เชาจะเดินทางวิวัฒนาชานหลวงในเมืองทุก ๆ
คนที่มาปักครอง New South Wales นับถึงแท็ขานหลวงใหญ่ Hunter มาจนถึง
ขานหลวงใหญ่ Bligh 19

แต่ในช่วงระยะแห่งการสร้างสรรค์ในชีวิตของเชา เชาสามารถเปลี่ยนผันผื้นแข็ง
มาเป็นน้ำผู้ใจ กล่าวคือเมื่อเขากลับส่งตัวกลับไปอังกฤษโดยขานหลวงใหญ่ King ในปี 1802
เพื่อไปยังศาลทหาร เชาก็พยายามโอกาสไปสร้างความเชื่อมั่นให้กับรัฐมนตรีว่าการท่านประเทศ
ชื่อ Earl Camden ว่าอังกฤษจะให้ผลกำไรมหาศาลถ้าหากมีการเพาะพันธุ์ชนิดนี้ใน
New South Wales ซึ่งก็ได้ Macarthur เดินทางกลับมายังคืนนี้ พร้อมกับรับคำสั่ง
มาจาก Camden มาแจ้งให้ขานหลวง King ทราบว่าขานหลวงต้องมอบที่ดินให้กับเชา
จำนวนหนึ่งหมื่นเอเคอร์ที่ Cow Pastures ซึ่งภายหลังมีชื่อว่า Camden อยู่ห่าง
จากเมืองนี้ไปทางตะวันตกเฉียงใต้ 40 เมตร ไม่นานนัก Macarthur ก็ได้สูญเสียเห็นว่า
ที่ดินที่บริเวณดังกล่าวคือมาก สามารถทำบุญทำดีได้มาก แต่ต้องมีการพัฒนาและรักษาให้ดี
ทั้งในด้านคุณภาพและราคาภัณฑ์และรัฐบาลต้องมีการสนับสนุนให้เชา แต่ต้องใช้เวลา
เชาก็ได้มองเห็นแก้ไขจัดการด้วยความสามารถของเชา แต่ต้องทำงานรับใช้รัฐบาลเป็นการลงทุน
และทางรัฐบาลต้องดำเนินการเพื่อการบริหารประเทศ และ Macarthur ก็เป็น
ผู้นำเบิกบานให้เชาเป็นต้องใช้แรงงานเพื่อกิจกรรมทางประมง และ Macarthur ก็เป็น
ที่จะนำมาใช้เพื่อให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของอังกฤษ

2.2.3 ประเมินผลสมัยที่ Grose ปกครอง

นักโทษส่วนใหญ่พอใจกับการปฏิรูปของแบบหน้า ทั้งนักเพราเวร์ ภารท่าฟาร์ม
ให้กับรัฐชื่อเป็นงานที่พวกเขางานได้คุ้นชินที่สุด ก็เกือบจะไม่มีอาเสียเลย พวกเขากลับໄດ
อยู่น้ำตัวไปยังชีวิตนี้และทำงานสร้างค่ายทหารแห่งใหม่ชั้นและพบว่าชีวิตระหว่างวันของพวกเชา

กลับสมุกสนานรื่นเริงกว่าเมื่ออยู่ที่ Toongabbie ซึ่งก็กว่าที่เข้าอาจจะถูกจ่ายให้ไปเป็น กันรับใช้ส่วนตัวของผู้เป็นนาย นักเหมือนการเลี้ยงการพัณ พากเส้าอาจจะได้รับการปฏิบัติ ที่ดี และได้รับสิ่งที่จะช่วยผ่อนคลาย คือ ไก่ดินน้ำชา น้ำตาล และมียาสูบ แท็กษาถูกส่ง ไปอยู่กับผู้เป็นนายที่อยู่หน่อย ก็อาจจะมีความเป็นอยู่ ตามที่อยู่กับกลุ่มนักโอม เสียอีก นอกจากนี้จะเมียนวินยกหอยอย่าง มีเหล้ารัมคุณสมบูรณ์และสามารถได้เหล้าค้ายการรับใช้ ทำตัวให้เป็นประโยชน์หรืออาจจะซื้อค้ายเงินก็ได้ เหล่านั้นเรียกว่าเหล้ารัมแม่นไม่เพียงแค่นั้น โดยพยายามหารเห็นนั้น ยังคงได้มาจากการค้มเหลาเดือนอีกคราว คือทำจากข้าวสาลีใน อัตรา 1 มูเซล * (bushe1) ไก่เหล้า 5 ครอบ แล้วขายเหล้านอกอัตราค่าตอบแทน 5 หรือ 6 ชิลลิง ราคากันทุน ข้าวสาลีรากกาเพียง 8 ชิลลิงค่อน 1 มูเซล แทบทคั่ยกวนก็คือ ถ้าเป็นเหล้าที่ค้อมเองในออสเตรเลีย 1 แกลลอนราคากันทุนคือ 7 ชิลลิง 8 เพนนี สามารถ ขายได้ถึง 8 ปอนด์²⁰

สำหรับผู้ที่ได้รับความเกื้อครองมากที่สุดในสมัยที่หารบกกรองนั้นเห็นจะได้แก่ ชนเผ่าที่รุ่นมาตั้งกุดห้องการจะสนับสนุนมากที่สุด นั้นคือ พากผู้มาตั้งรกราก พากเส้า ลีกจะ หมกหังคำ ๆ กัน กล่าวคือ เมื่อตอนที่บริเวณที่ราบอุ่นของอุ่มแม่น้ำ Hawkesbury เปิดให้มีการทำการเกณฑ์ Gross ได้เขียนเรื่องราว (29 เมษายน 1794) ไปยังอังกฤษว่า

“ ข้าพเจ้าได้ใหญ่คั่งรกรากเข้าท่าภารังคั่งรกรากที่ชายฝั่ง แม่น้ำ Hawkesbury 22 รายค้ายกัน ซึ่งคนหลั่นน้ำสัก จะยินดีมากถูกใจไว้ของเข้า ผู้คั่งรกรากเหล่านั้นโคนอุ่นกว่าที่คิน อุ่นสมบูรณ์เป็นพิเศษ และพากเส้าโคนอุ่นข้าพเจ้าว่า ไม่ว่า อะไรที่เข้ามาถูกลงโทษจะลงอกงามให้ผลลัพธ์เหลือเพื่อที่เคียว ”²¹

ซึ่งเป็นรายงานเหตุ ผู้คั่งรกรากไม่มีทางแก้ไขรายงานนี้ เพราะไร้ประโยชน์ที่จะร้องเรียนไปยัง Lieutenant Governor และการอุธรรม์ที่ King ก็จะดำเนินเช้าและห่องไม่มีใครเชื่อ

* 1 มูเซล = 8 แกลลอน

อย่างแน่นอนเพราความเป็นจริงคือ เกิดทุพภิกชัย แห่งแลง ปันไม่ตก ผู้ตั้งรกรากแห่งชาติ บลลจรสก 20 มูเซลท์ 1 เอเคอร์ กลับໄโคเพียง 6 เท่าตัว

2.3 ระบบนักโทย

ก่อนปี 1810 ในระบบนักโทย นักโทยถูกแบ่งไปรับใช้ตามที่ทาง ๆ ศือรับใช้ รัฐบาลบ้าง ข้าราชการทหารและพลเรือนบ้าง และผู้มาตั้งรกรากบ้าง แต่รัฐบาลจะเป็นผู้มีสิทธิในการตัดสินใจ ก่อน จนกระทั่งปี 1810 รัฐบาลมีความต้องการแรงงานนักโทยอย่างเป็นล้น เพราะจำเป็นต้องใช้นักโทย ข้าหัวงานในพาร์มของรัฐบาล ในการสร้างถนน ก่อสร้าง ที่ร้านบ้านซึ่งที่ใช้สำหรับเป็นสถานที่ราชการ งานที่นักโทยต้องทำให้รัฐบาลและงานที่ถูกมอบหมายอื่น ๆ นั้นต้องปฏิบัติศักดิ์ ในวันหนึ่ง ๆ เขาจะต้องทำงาน 9 ชั่วโมง เป็นเวลา 5 วันต่อสัปดาห์ และวันเสาร์ทำงานอีก 5 ชั่วโมง โดยหยุดพักในวันทำงานสำหรับเวลาอาหาร เช้าและอาหารเย็นเท่านั้น ภายหลังจากเวลาเท่านั้นแล้วนักโทยสามารถรับจ้างทำงานกัน นายจ้างคนใดก็ได้ นักโทยที่ทำงานให้กับรัฐบาลจะได้รับอาหารและเครื่องนุ่งห่มจากรัฐบาล ในขณะที่นักโทยที่ได้รับมอบหมายที่ จะได้รับอาหารและเครื่องนุ่งห่มจากเจ้านายของตน พากนักโทยส่วนที่ทำงานให้กับรัฐบาลจะทำหน้าที่เป็นคนช่วยเหลือเด็กและบ้านที่มีภาระ มีจำนวนไม่เคยที่ถูกกำหนดให้เป็นคนรับใช้ตามมานะและหลังปี 1798 พากนักโทยผู้งดงาม เป็นคนรับໃห้ฉะ ได้รับการเลี้ยงดูให้พอกอศัยและเครื่องนุ่งห่มจากเจ้านาย สำหรับนักโทยหญิง เหล่านี้ ในทางมุ่งมั�คแล้ว พอกข้าราชการ ทหาร พลเรือน และเสรีเมืองชายแดน ได้เลือกเอา นักโทยหญิงไม่ใช่เป็นอนุภารยาภักดีทั้งหมดและเปิดเผย แม้มีข้อยกเว้นสำหรับบุคคลที่มีเกียรติ เช่น ข้าหลวงฟิลลิป และข้าหลวง Macquarie สำหรับข้าหลวง King (1800-1806) นักโทยคนใดนักโทยผู้งดงามเป็นภารยาลับ มีบุตรชายคู่กัน 2 คน Mad Tom Davey ซึ่งเป็นผู้ปกครองเกาะ Van Diemen's Land ก็มีสูรักเป็นนักโทยหญิงเช่นกัน ปรากฏขอให้จริง ที่ว่า ในตอนปลายสมัยของ Macquarie เคกจำนวนมากที่ถือกำเนิดในอาณาจักรล้วนเป็น เก็บนอกรัฐโดยทั่วไป แต่ในเอกสารทางราชการใช้คำว่า "เคกแห่งชาติ" (national

children) ก่อจลาจล เก้าในสิบเป็นอุคุกulanของนักโทษ หรือคหบังนักโทษ ซึ่งอยู่ในบ้านน้อยก ใจจากการประปันกันนักโทษ²²

แรงงานนักโทษยังมีแรงงานเพิ่มเติมจากคนงานที่เป็นอิสระซึ่งมีทั้งหญิงและชาย ซึ่งหมกมาด้วยของการเป็นนักโทษ มีถูก ๆ ของนักโทษ และมีค่าพนักโทษอีกจำนวนไม่น้อย อคติ นักโทษเหล่านี้คือมีทัศน์และทัศนินิจชัยไปเพื่อเอาเงินไปซื้อเหล้าหรือไม้ข่ายไป เพราะเกี่ยวกรันที่จะทำงาน หรือไม่ก็เพื่อครอบสนองกับโอกาสและสถานการณ์ในขณะนั้น

นักโทษที่มีความชั่วหน้าเพียรและมีความประพฤติดีจะได้รับตั๋วลา (ticket of leaving) ซึ่งได้รับการยกเว้นจากแรงงานบังคับและจะได้รับอนุญาตให้ขายแรงงานของตนให้ในเขตห้องที่ห้ามครองค่ายคำรำราชของตนเอง พวกรเขามีมีสิทธิทางกฎหมายในศาลและไม่มีสิทธิที่จะถูกฟ้องหรือห้องผู้ใด และกฎหมายก็ให้ห้ามให้เป็นเจ้าของที่ดิน โดยกองการให้พวกรักษาความปลอดภัยจะได้รับไส้ถอดไป รัฐบาลสามารถจะให้อภัยโดยมีเงื่อนไขและโดยไม่มีเงื่อนไข ซึ่งจะทำให้นักโทษมีสิทธิ์ที่ห้ามกฏหมายและมีอภิสิทธิ์เข้ามายังไน่ได้ มีขอจากกช้อนนี ที่ผู้ได้รับอภัยโดยแบบมีเงื่อนไข (conditional pardon) ทองปฏิบัติคือเข้ายังจะไม่สามารถกลับไปอยู่ที่ใด ๆ ท่องกฤษไกด์เดย จนกระทั่งการลงทัณฑ์ครั้งแรกจะหมดกำหนดความเสียก่อน

มาตรการในการรักษากฎหมายและความเป็นระเบียบเรียบร้อยคือการลงโทษ และการยับยั้งมิให้นักโทษก่ออาชญากรรมเพิ่มขึ้น โทษที่จะห้องถูกลงโทษต้องละทิ้งงานไม่ใช้อีกฟัง คำสั่ง นายทัวไปโดยไม่ได้ค่า เนมาย หรือแสดงอาการโหหังกับนาย นักโทษที่ปฏิบัติ คุกกล่าวนี้จะถูกนำค้าไปยังเจ้าหน้าที่ค่าวาจ (magistrate) และถูกตัดสินลงโทษกับ เครื่องล้อหรือไม่ที่หมุนคายการเหยียบ (treadmill)* ถูกนำมาย

---

* Treadmill ในประเทศไทยจะนักโทษใช้เป็นเครื่องทำโทษนักโทษ

ท่านงานสร้างถนน นำไปเชี่ยนทีลงແສ້หรือส່ວິໄປບັນແຄນນັກໂທ່ານ ໃນການທ່າກວາມຝຶກນາງປະກາດ
ອາຈຸກເຊື່ອກໍາຍແສ້ 50 ທີ່ ແລະ ຄາມຝຶກທີ່ໄຮຍແຮງກ້ອາຈະອູກໂນຍື່ງພັນກັງ ມັນນັກໂທ່ານຈຳນວນໜີ່
ທ່ຽວອົກຫຍາຍຈາກການ ໂບຍຈຳນວນພັນກັງ ເຄີນກວມໄປສັກກະເພດກວມ ຈຸ່າທີ່ທັງນັ້ນເຮືອນເຂົາໄມ່ສາມາດ
ຈະຢືນຫຼັງໃຫ້ຕົກກ່າວໄດ້ ພວກຫ້າຮາກການຂອງຮູບາລແລະຜູ້ປົງກ່າງກາງຂອບທ່ະລົງໂທ່າຍກ່າຍການ
ເຊື່ອນີ້ມາກກ່າວວິຊີ່ນີ້ ປະເພດທ່ານໄດ້ເສີ່ງເວລາທ່າງໆໄປເພີ່ມເລື່ອຍເຫັນ ແລະ ພວກ
ນັກໂທ່ານຈະຫວັດລັດທີ່ຄວາມເຈັ້ນປາກທາງຮ່າງກາຍມາກ ຊຶ່ງເປັນຜລເສີ່ງທ່ານັກໂທ່ານໄມ່ເກຣັກ
ກຳລັວກີ່ອ ຄົນທີ່ໄມ່ອູກເຊື່ອນີ້ຈະເຊື່ອວ່າໃນອາຄາດຂອງເຂາດທີ່ເຄຍອູກເຊື່ອນີ້ມັກຈະສັນດິດ
ແລະ ຈະທ່າກວາມຂ່າວ້ອຍໆທົດອົກໄປຈາກອ່າງໜີ່ໄປສູ່ອົກອ່າງໜີ່ຈົນກະທັ້ງເຂາດຫົວ້າກ່າຍການອູກປ່ອຍ
ເກະໄປອ່າງໜີ່ຫຼັມາຍ ອ້ອມໄກ້ເຂົ້າປ່າໃຫ້ຫົວ້າແນ່ມປ່າເຖື່ອນ ດະນັ້ນກາລົງໂທ່ານທີ່ຈະເປັນ
ການໜັບຍື້ນມີໄປປະກອນກວາມຂ່າວ້ອຍຈະກັບໝູ້ທ່າກ້າໃໝ່ ເສື່ອນເສີ່ງແລະ ເລວທ່ານໜັກຍິ່ງສື້ນ

ອ່າງໄກ້ຕາມຮູບາລວັງອູກ໌ໄດ້ຕົກກູ້ເກີ່ມທີ່ເພື່ອປັ້ງກັນກາຣເຂົ້າຮັກເອາເປົ່າບັນກັນ
ກີ່ອື່ນມີໃຫ້ຢູ່ເປັນນາຍອູກໂກງທີ່ກ່ອນມາໄປໃນກວ່າມທີ່ຈະອູນຫຼາກໃຫ້ພວກເຂາຍແຮງງານໄດ້
ຍັບຍັງພວກຜູ້ເປັນນາຍມີໃຫ້າວເວີ້ນກໍາວິທີໃຫ້ເຂົ້າແຮງງານນັກໂທ່ານ ຖອກການໄມ່ໃຫ້ຢູ່ເປັນນາຍລົງແສ້ມາ
ກັນນັກໂທ່ານ ແລະ ປັ້ງກັນມີໃຫ້ກ້າວໂທ່ານຕິດສິນບັນເຈົ້າພັນກັນໜີ່ນີ້ທີ່ເປົ່າໄຫ້ເປັ້ນວາຮະຂອງກາຮັບໃຫ້
ຈາກກົດລົກຫົວ້າມາເປັນຮະບະເວລາທີ່ສື້ນສື້ນ ພວກຜູ້ປົງກ່າງກາກໄນ້ພ້ອໃຈໃນຜລທີ່ສ່ວັງກວາມຫາຍນະອັນ
ເກີດຈາກການຜ່ອນພັນວິນຍ້າໃຫ້ກັນນັກໂທ່ານ ແລະ ໃນປີ 1810 ພວກເຂົ້າໃນນິຍມກາລົງໂທ່ານທີ່ຖຸນແຮງ
ແລະ ໃໃນນັກໂທ່ານເຢີ່ງທາສ ນັກໂທ່ານນັກແສກຄວາມໄມ່ພ້ອໃຈໃນກວາມເຈັ້ນປົກແລະ ຄວາມ
ໃຫ້ກໍາຍປ່າເຖື່ອນ ສາກໄມ່ຫຼັກນີ້ກວາມໄກຮັກແຄ້ນ ຄວາມໄຫ້ກ້າຍ ຄວາມດໍານາກ ແລະ ແຮງງານຂອງ
ນັກໂທ່ານແລ້ວ ກີ່ຈະເຫັນສັນຍູດັກນີ້ຂອງອາຍຫຼວມປ່າກົງຂຶ້ນທີ່ *Sydney Cove* ແລະ
Parramatta ນັ້ນກີ່ອ ໂບສົດ ໂວງເວີນ ສາລແລະ ສັຖານທີ່ທ່າກການຂອງຮູບາລປ່າກົງຂຶ້ນເປັນ
ອຸນສຽນຄວາມເຈັ້ນປົກແລະ ແຮງງານຂອງນັກໂທ່ານ²³

2.4 ການຂໍາຍາຍເຫັນກ່າງການ

ໃນຂະນະເຕີຍກັນການກ່າງການທັງກ່າງການທີ່ມີຄົນໝີ ແລະ *Parramatta* ກີ່ໄວ້ມີຍາຍອອກ

หลังจากที่มาถึง Sydney Cove ໄດ້ເພີ່ມ 2-3 ສັນດວກ ເຊົ້າຍືກຮອງ Norfolk Island ນອກຈາກນັ້ນນັກໂທຍໍທີ່ໄດ້ຮັບການປະອຸປະດູບກໍໄດ້ຮັບທຶນ (landgrants) ໃນເຂດຄຸນແນ້ນໜ້າ Hawkesbury ທີ່ Windsor ຂີ່ເປັນທີ່ເໝາະແກ່ການເພະປຸງ ມີການຄົນພົບຄຳທີ່ໃນ ດ.ສ.1795 ຂີ່ພົບທີ່ Coal River ເປັນແໜ່ງແຮກ ແລະ ຕ່ອມາກົມພົບທີ່ Newcastle ການສ່າງວິຊາ ແລະ ຄົນແຄນົກຄໍາເນື້ອໂຄດລາວີ້ກີ່ມື້ໝອເຮືອໜ້າ Bass ແລະ Mathew Flinders ເຮັ່ນອອກຈາກຕຽວຈອນແລະ ອໍາແພັນທີ່ຂາຍຝັ້ງຄອນໄກຈາກຫີ່ນີ້ໃນ ດ.ສ.1798 ເຫັນສອງ ແລ້ນເຮືອ Norfolk ແລະ ໄກສີຄຸນວ່າທະເດໃຫຍ່ໜູ້ມາກອນວ່າລົມຮອບຂາຍຝັ້ງທາງທະວັນທີ ເນື່ອງເຫັນຂອງ Van Diemen's Land ນີ້ທີ່ຈິງແລ້ວເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮ່ອງແຄນົກນິ້ງທີ່ແຍກ Van Diemen's Land ອອກຈາກ New South Wales ໃນຂະໜາດທີ່ເຂົາແລ້ນເຮືອຮອບ Van Diemen's Land ເຊົ້າໄດ້ອໍາແພັນທີ່ຂາຍຝັ້ງຂອງເກາະນີ້ກໍ ໃນປີ 1802 - 1803 ນັກສ່າງວິຊາ ແລະ ຄົນອົກຄນ້ຳໜ້າ Flinders ໄກແລ່ນເຮືອໄປຮອນອອສເຕຣເລີຍແລະ ໄກສາມີກ ໄທ້ເຫັນວ່າ New Holland ໃນໆຖຸກແຍກອອກຈາກ New South Wales ໄກຍທະເລ²⁴

2.5 ການທັງກຽກກຳທີ່ Van Diemen's Land

ໃນຕົ້ນຫຍວຍໃໝ່ ພັນຍາຮາການໃນອັນດັບແລະ ຂ້າຮາການໃນ New South Wales ທັງກໍທະຫານທີ່ໃຈໃນການທີ່ຜົ່ງເສີສັງຄະນະສ່າງຈານສ່າງວິຊາ ຂ້າຍຝັ້ງຄອນໄຫ້ຂອງ ອອສເຕຣເລີຍ ເພື່ອດັກເນັ້ນໃຫ້ຜົ່ງເສີສັງເສັກໂກງອານັນຄົມແລະ ເພື່ອແສງຫາພລປະໂຍ້ນໃນການ ຄ້າໜັງແມວນ້ຳກັນນ້ຳມັນປລາວີພ ວູ້ບາລວັງກຸມໄດ້ສັງຄະນະສ່າງຈຸກເລື້ອໃນປີ 1803 ປະກອນ ອັກນັກໂທຍໍ ແຫວງ ແລະ ຢູ່ທັງກຽກກຳກາຍໃຫ້ການຄວບຄຸມຂອງ Captain Collins ໄກສີກຮອງ Port Phillip ແລະ ຄ້າຢ່າເຫຼຸດເຄີຍກັນແລະ ປະກອນກັນຄາມທົ່ວການທີ່ຈະນໍາພົກນັກໂທຍໍ ທີ່ເຫັນຂອງໄປຈາກ New South Wales ຂ້າຫລວງໃຫຍ່ King ໄກສັງຄະນະສ່າງຈຸກເລື້ອ ຮື່ນປະກອນອັກນັກໂທຍໍ ແຫວງ ແລະ ຢູ່ທັງກຽກໄປທັງກຽກກຳທີ່ Derwent ບນຫາຍຝັ້ງຄອນໄຫ້ຂອງ Van Diemen's Land ລັ້ງຈາກນັ້ນອີກ 2 - 3 ເດືອນກ່ອນ ເຊົ້າສັງຄະນະສ່າງວິຊາແນບເຄີຍກັນອີກກາຍໃຫ້ການຄວບຄຸມຂອງ Colonel Paterson ໄປຢີກ

DAVID COLLINS

From 'An Account of the English Colony in New South Wales'

กรุง Port Dalrymple บนชายฝั่งด้านเหนือของ Van Diemen's Land หลังจากที่ปีกรุง Port Phillip ได้ 2-3 เดือน Collins ก็ตัดสินใจในต้นปี 1804 เดินทางของเข้าไปยัง Devonport ที่ซึ่งเขาได้รับอันจากจาก Bowen และเลือกสถานที่พร้อมกับชื่อนานนามว่า Hobart Town ซึ่งเป็นที่สำหรับทั้งราชการใหม่ เนื่องจากการณ์ในที่ท่องเที่ยวในเมืองที่พำนองเดียวกับที่ก่อนมาทั้งกรุงคริสต์ฯ Sydney Cove กล่าวคือ ขาดแคลนอาหาร เครื่องไม้เครื่องมือก็มีแค่ขี้มีดและฟาง และพากช้างฟันเมืองก็พอท่านชาวผิวขาว เพราะไปชนเผ่าที่กินของเข้า สิ่งเหล่านี้ได้สร้างความลำบากมากเย็น แม้จะไม่เป็นโศกนาฏกรรมดังเช่นการท่อสู้เพื่อความอยู่รอดเมื่อมีการทั้งกรุงในคริสต์ฯ ทางก้านฟ้าสนใจเข่นกัน กล่าวคือในขณะที่ Reverend Richard Johnson ใช้เวลาในการพยายามช่วยเหลือนักโทษจากการลงโทษ อนุศาสนายาร์ท Hobart Town คือ Reverend Robert Kropwood กลับใช้ชีวิตอย่างรื่นรมย์ศรัทธาจิตใจ คุ้มเห็นด้วยกับภาระยาก แต่คงพิธีทางศาสนาอย่างสมบูรณ์ด้วยหัวใจวันใดก้าวไม่ได้ ในขณะที่ชาวเรื่องร้ายไม่ไปถึง Phillip ที่ Sydney Cove Collins ก็ยังคงใช้เวลาเกี้ยวพาราสันก์ให้หายที่ Hobart Town เมื่อเขากลายอย่างกระแทกหันในปี 1810 คนที่เขามีคุณธรรมประจ้าใจก็เชื่อว่า Collins ตายเพราะพระเจ้าลงโทษที่เข้าทำบ่ำไว้มากและพวกนักยังสงสัยก่อว่าพระเนตรไก่พระเจ้าจึงยังไม่ลงโทษคนทำความชั่วอีกคนหนึ่งก็คืออนุศาสนายาร์ Kropwood

2.6 ศาสนาโปรเตสต์แครอลิเต็มและนักโทษชาวไอร์แลนด์

ในขณะเดียวกันได้มีเหตุการณ์เกิดขึ้นใน New South Wales ซึ่งมามีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อการยั่งยืนในออสเตรเลีย ในเดือนกันยายน ปี 1791 นักโทษชาวไอร์แลนด์จำนวนมากเดินทางมาในเรือ Queen ในเดือนตุลาคม ปี 1800 มีนักโทษถึง 1,207 คนที่ Sydney Cove และ Parramatta เป็นการเข้ามาของแครอลิเต็มชาวยุโรปส่วนใหญ่ในไอร์แลนด์ พระมีความมุ่งพัฒนาให้เข้ากับชาวนาในการท่อสู้กับพาก Anglo-Saxon

ในอสเตรเลียความมุกพันธ์ระหว่างพระและชนชั้นท่าเป็นไปเช่นเดียวกับไม่ใช่เป็นคนที่ขาดอิสรภาพหรือเสรีชนชั้นคนเหล่านักบังคับอยู่ที่ฐานที่สุดของบ้านใกล้ๆ บ้าน

ชาวแครอตติในอสเตรเลียทั้งสูงเป็นพระและศាសนีล้วนแต่เป็นคนเจ้าระเบียบจัดยกเว้นพวกที่ได้รับการศึกษาในประเพณีของลังกมุโรป ซึ่งนี้เป็นจำนวนน้อย คนเหล่านี้ยังคงรักษาท่องสืบทอดมาอย่างต่อเนื่อง และลัพธ์ซึ่งทำให้พวกไปร์แทสแทนที่ซึ่งเป็นชนกลุ่มมากกว่าเกี้ยจและทำให้ชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ ซึ่งได้รับการสอนโดยนักเขียนหลายประเทืองบัญชา (Enlightenment) กล่าวว่า ศาสนาโรมันแครอตติเป็นสิ่งที่ขาดความก้าวหน้าของมนุษยชาติ สิ่งที่ไปร์แทสแทนที่มองไม่เห็นคือความมุกพันธ์ทางจิตใจของชาวไอริชที่คนสมัยโบราณท่องบัญชาไม่มีแม้กระทั่งการสอนให้ชาวไอริชปฏิบัติเรื่องอิทธิฤทธิ์ปฎิหาริย์โดยมีพระเป็นผู้ส่ง เสริม หรือแม้จะมีการแสดงออกถึงความเกียจคร้านและโง่เขลาซึ่งเป็นวิธีการกระเทียมไว้สำหรับโลกหน้าก็ตาม ชาวไอริชบังคับการพยาบาลและศรัทธาในกฎบั้นของพระคริสต์อยู่ ทั้งนี้ เพราะศาสนาของเขาก็ได้อธิบายไว้อย่างชัดเจนว่า เพาะะเหตุใดคนที่เข้าใจในคำสอนทางศาสนาพี่เชิญชวนให้ในโลกนี้จึงไม่ประสบกับความมั่งคั่ง และศาสนาบังให้ความสุขแก่ผู้ที่ศรัทธาไว้เด็กไปร์แทสแทนที่จะเป็นใหญ่แต่เฉพาะในเวลากรุงรัตนโกสินทร์ เขายังสามารถทำให้เป็นใหญ่ในเวลากรุงศรีอยุธยาได้

พวกไปร์แทสแทนที่มองดูชาวอาชีวะ วิชแครอตติในแบบที่แทรกค้างออกไป สำหรับเขาเหล่านั้นอิทธิฤทธิ์ปฎิหาริย์และความสกปรกโสมน้ำทั่ว ๆ ให้พิสูจน์ให้เห็นถึงหัวศอกที่ของโลกว่า ศาสนาไปร์แทสแทนที่และสถาบันขององค์กรฯ เป็นสิ่งที่ศูนย์รวม เสรีภาพและเป็นมาตรฐานอันสูงส่งของความเจริญก้าวหน้า ในขณะที่ศาสนาแครอตติสนับสนุน ลักษณะความคิดที่ก้าว่าเก่าใจ และความสกปรกโสมมหังวัดดู กังนั้น เมื่อนักโทษไอริชเดินทางมาเป็นจำนวนมากที่ Sydney Cove พากไปร์แทสแทนที่จะระหนกตกใจ พากไปร์แทสแทนที่มีเหตุผลที่หากใจกล่าวคือ ในเดือนเมษายน ค.ศ. 1798 นักโทษไอริชคนหนึ่งซึ่งทำงานที่ Tongabbee ได้ทิ้งจอบเสียและร้องให้เรียกเสรีภาพสามครั้ง เขาถูกนำตัวไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจ ฯ จับเข้ามัคและเชื่นตัว ในเดือนกันยายน ค.ศ. 1860 ข้าหลวงใหญ่ Hunter ซึ่งรับ

หน้าที่แทน Grose เมื่อ 1795 เชื่อว่านักโภชนาการใช้ก็อตความไม่สงบเช่นจึงให้มีการสอบสวน เจ้าหน้าที่สำรวจลงโทษคุกของสัญญาเป็นหัวใจหลักคน โภชนาคนั้นควรจะมีแผนการทั้งหมดของมา มีคุณหนึ่งคุกโดยหลังจากกระทั้งหลังเป็นรอยข้าไปมค เชาก็ไม่ปริปาก เชากลับถูกโนบยทึกนือกงานกระทั้งทำร้ายไปร้ายแทนที่ว่า คนโภชนาจะยอมทายมากกว่าที่จะทราบเพื่อนร่วมชาติ ยอมทายดีกว่าความอกความจริงแก่ศักดิ์สูงของชาติ และศักดิ์สูงศาสนาของเขาร่วมชาติ

ในเดือนมีนาคม ก.ศ. 1804 นักโภชนาโภชนา William Johnston ได้รวบรวมพระราชบัญญัติ Castle Hill และทำการทั้งหมดเอาอกเอาใจ ทั้งนี้มีแต่ให้ลัญญาท่อพระราชพวงกุ่มกว่าจะปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากผู้คนชื่อ Anglo-Saxon และเข้าจับอาชญาคดีไม่เลี่ยม จอบและปืนไรเฟลลือจ้านวนหนึ่งเดินทางไปยัง Hawkesbury เครื่องจะปีซึ่นนี้ แต่คุณลักษณะของเขาว่าได้เทื่อนข้าหลวง King ซึ่งรับอำนาจมาจาก Hunter เมื่อปี 1800 ทันเวลา กั้นนักโภชนาที่พากันหนีไทยโภชนาจะรวมรวมกันแล้วโดยทันที โภชนาจัดทำรัฐบาลเสียก่อน ผลต่อพระราชบัญญัติออกก่อนถึงวันถูกแขวนคอ ผู้ที่มีบุพราหม่องลงมาถูกลงโทษโดย 1,000 ครั้งและถูกส่งไปยังสถานท่าที่ Newcastle เพื่อนักโภชนาแล้วนั้นจะห้องขุกค้านหินในวันราชการและในวันอาทิตย์ห้องฟังการสาคัญที่จาก Book of Common Prayer ซึ่งมีผู้บังคับการทหารอ่านคำค่าสั่งของข้าหลวงให้

2.7 การสร้างความเชื่อทางจิตใจโดยพระและบูรณะศาสนา Anglican Church

จะเห็นได้ว่าในตอนเริ่มแรก รายการรับใน New South Wales มาจากพวกโปรตุเกสที่หลังปี 1803 เมื่อคืนนักโภชนาเริ่มพิมพ์ Sydney Gazette พาก evangelist* เสนอความเห็นออกสู่โลกภายนอก พากเขาได้เสนอภาพอย่างสยบส่ายของ เช่น ความชั่วร้ายของสุราฯ เมา การนิคประเวศ และการพนันซึ่งทำให้คนขาดความมั่นคง ตกอยู่ในความชั่วร้ายชั่วชีวิต ในทางทันการเนื่อง พาก evangelist ก็ได้สอนบทเรียนง่าย ๆ ว่า บัลลังก์และแพนธ์ชาติของลัมดงพร้อม ๆ กัน

* ผู้ท่านน้ำที่สอนเกี่ยวกับ Gospel

พวกระและหนังสือ Sydney Gazette ไม่เคยเห็นคเหนือยกับที่จะได้เดือน
ประชานนในนักถึงพรี่เพริ่งเจ้าไคปรานาแกญูนับถือศาสนาประจำชาติอังกฤษ ทรงกันข้ามกับ
สมาชิกของความเชื่อื่นกอยู่ในความฝีด กล่าวคือชาวເວເຊີບຖືความเชื่อในลิ่งໜ້າສະຈະຍໍ
ชาແຮອືສີຄ່ອກການໃໝ່ມູນຍົດເປັນທາສ ສ່ວນຫວິວຢົກກອງຢູ່ໃຫ້ວັ້ນທີ່ໄມ້ໄກໆຢຸດເກີມາສູ່ແສງຕະວັນ
(limbo) ຂຶ້ນອູ່ໃນຮ່າງສ່ວຽກຂອງ ໂປຣແສແກທ໌ແລະນາກອງແຂຂອສີຄ່ອກ

พวกระและหนังสือ Sydney Gazette ຖ້ອກການໃຫ້ການສຶກໜາຂ່າຍພວກ
ເຄົກ ທີ່ພັນຈາກອີ່ຫີພລອນຫ້ວ່າຮ່າຍຂອງປົກມາຮາດ ແລະຄະເຕີຣີມເພື່ອຈະໄກ້ພັນຈາກນັບທດອອກາສ
ແທ່ໃນສາຍຫາຂອງເຄົກ ຈາກສຶກໜາສຶກຫນທາງທີ່ຈະນາໄປສູ່ກາມນີ້ເກີຍກີຫ້ານິວັນຄົກ Reverend
Richard Johnson ໃນສັນຍາຂອງຫ້າງລວງພິລິປ ໄກເວີ່ມຕົ້ງໂຮງເວີ່ນຂຶ້ນໃນຂະເດີວັນ
ກັນກາຮ່າຍຍາກພັງກຽກ ທັງພຣະແລະຮູບາສໄກພຍາຍາມຈັກຫາໂຮງເວີ່ນສໍາຮັບໂບສຸດແທ່ລະແໜ
ໜຶ່ງ ພົນເຄົກ ຈະຫຼຸດມັນຕົມໃຫ້ອ່ານແລະເວີ່ນເດືອນພິຕ ອ່ານພຣະຄົມກົ່ງໄປເບີລ ແລະສຶກໜາຄ່າ
ສັ່ງສອນທີ່ເວີ່ນຂຶ້ນເປັນງູປຄ່າຄາມຄໍາຄອນຄາມແນບສານາຂອງອັງກຸນ ໂຮງເວີ່ນເປັນພັກຄົງກັນ
ຄວາມຫ້ວ່າຮ່າຍແລະໃນຂະເດີວັນນີ້ເປັນຫຼຸ່ມຍົດລາງຂອງຄົນເປົ່າຍັນສານາ (proselytism)
ສໍາຮັບ Anglican Church ກ່າຍ ພວກແຂຂອສີຄ່ອກເຫຼົາສົດໃນເວົ້ອນນີ້ ພວກ Presbyterians
ແລະພວກທັກຄົນການນີ້ມີບົດສານົກຈີຂອງພວກ Anglican Church ຂຶ້ນເວີ່ນກ່າວພວກ
Dissenters ກ່າຍອນຮັບພວກປະເທົ່ານີ້ມີມູນຫຼາຍ

ໃນຄຳນ້າວ້າພື້ນເນືອງ ຄວາມສົກຫາທ່ອງອາຍຫຮຣນໂປຣແສແກທ໌ໃນລັກນະທີ່ຝຶກແລະ
ໄມ້ມີການວິພາຍວິຈາງພື້ນນີ້ ໄກສ່ອໃຫ້ເກີດຄວາມນາຄາໝາງຮ່າງໜ້າໄປຣແສແກທ໌ກັບໜ້າພື້ນເນືອງ
ໜ້າໄປຣແສແກທ໌ທ່ວັງໄວ້ວ່າ ໜ້າພື້ນເນືອງຈະທົ່ວນີ້ຄວາມກັບຫຼຸງກຸຽມທ່ອງຮັບຜົນຫາກ່ານີ້ໄກ້ຈາກ
ອາຍຫຮຣນທີ່ສູງກວ່າ (higher civilization) ແລະການນານທີ່ພວກໜ້າພື້ນເນືອງ
ເກີຍຮັບຂອງຫຼຸງເຊັ່ນນັ້ນ ໜ້າອາພານີ້ຄົມທົ່ວສົກຄວາມເປັນມີທຣແລະຄວາມເນັກທ່ອງໜ້າກ່າລັງ
ແຕ່ນີ້ໜ້າພື້ນເນືອງເຫັນແລະແນ່ໃຈວ່າ ໜ້າມີວ່າງມີເຈັນຈານທີ່ຈະພ່ານັກທີ່ແລະໜ້າມີວ່າງກ່າລັງ
ຂັ້ນໄລ້ພວກເຂົາອອກໄປຈາກອາຫານໃຈເວັທີເຂາທ່າການເພະບູກໃຫ້ເຂົ້າໄປອູ່ໃນເຫັກທີ່ແໜ້ງແລ້ງ

และขณะเดียวกันชาวผิวขาว ได้ทำลายทันไม้และสักห้องเป็นที่การพัสดุภาระของเขามีเพียงเวลา
นาน กันนั้นเขาก็เริ่มทันทีที่สูญเสียชาวผิวขาวอย่างรบุรุษ เวลาที่ยาวนาน มีการฆ่าสักห้องพอก
ชาวผิวขาว มีการบุกไฟเผาพี้ชุด และบ้านชั่ง รวมทั้งชาวผิวขาวอย่าง เช่น ในวันที่ 30
 พฤษภาคม พ.ศ. 1788 คนตัดไม้ 2 คนถูกฆ่าโดยชาวพื้นเมือง พวกของเขากลับสัมภัยแล้วแต่
 และถูกเชือกเนื้อเป็นชิ้น ๆ และพวกชาวพื้นเมืองเริ่มเกลี้ยกลังลักมาบางปะการของอารยธรรม
 ของชาวผิวขาว กล่าวคือ เมื่อนักโทษคนหนึ่งถูกสอนสุนในข้อหาขโมยตะขอสำหรับยกของหนัก
(tackle) จากชาวพื้นเมืองสครีฟูหนึ่งในปี 1791 ข้าหลวงนิลลิปตัคสินใจให้ใบยาต่อหน้า
 ชาวพื้นเมืองหลายคนเพื่อพิสูจน์ว่า การบุกรุณของคนผิวขาวเป็นเช่นไรของคนผิวขาวก็เป็น^๑
 เช่นนั้น ชาวพื้นเมืองหงัลงแสดงความเกลี้ยกลังในการลงโทษและแสดงความเห็นอกเห็นใจที่อยู่
 ใกล้ๆ ไทย พากเขายืนร้องไห้และมีชาวพื้นเมืองคนหนึ่งเข้าไปเย่งและช่วยทาร้ายคนลงโทษ

ในขณะเดียวกันความคิดที่จะเป็นมิตร และเมตตาคือ ๆ จึงจางไปจากชาว
 ญี่ปุ่น เมื่อเข้าไถ่จักรพรรดิ์เมืองซีชน ชาวพื้นเมืองเกลี้ยกลังชาวผิวขาวเพาะปลูกส่วนทัว
 เพราะแมลงวันและต้นไม้ที่สูงกว่าต้นไม้ที่ผลิตครอบ ๆ ส่วนพวกชาวผิวขาวก็โทรศัดเคืองชาวพื้นเมือง
 เพราะบางคนเกียจคร้าน บางคนไม่มีความสามารถที่จะยกหัวเองให้พ้นจากสักประก ชาว
 ญี่ปุ่นก็ทำให้เกิดหัวร้อนเกรงถูกความตายในคราวขยของชาวพื้นเมืองที่ญี่ปุ่นติดการลงโทษคนของ
 เขายังที่มารักษาอยู่กับชาวผิวขาวดังเช่นในปี 1796 เศกหัญชาพื้นเมืองคนหนึ่งทำงานเป็น^๒
 กันรับใช้ในบ้านชาวญี่ปุ่นคนหนึ่ง ถูกล่อเข้าไปในไฟและถูกสัมภัยเป็นชิ้น ๆ

ชาวญี่ปุ่นเองก็มีความหวาดลั่นเพราะการนำอารยธรรมไปให้ชาวพื้นเมืองนั้น
 ไร้ผล มีหลายคนที่ถูกไล่เป็นคนชั้นเสื่อมหัวร้อนเริ่มการท่อสูตรองรำทำเพลงและทำอะไรก็ได้
 เพื่อห้องการเหลวรัม ชีวิชชาวป่าที่ถูกล่อที่ญี่ปุ่นโดยรายได้ในหนังสือของเขาก็เกิดขึ้นแล้ว
 ในเขตห้องที่ค้าง ๆ ชาวพื้นเมืองได้ถูกไล่เป็นนักลอบวางเพลิงและฆาตกร กันนั้นชาวผิวขาว
 จึงเริ่มแก้เผ็ด เช่น เมื่อชาวพื้นเมืองเดินทางช่องของญี่ปุ่นกรากและฆาญี่ปุ่นกรากที่

Hawkesbury ญี่ปุ่นกรากกลุ่มนี้ ๆ ก็จับชาวพื้นเมือง 2 คนญี่ปุ่นกับทันไม้ถูกเชือกที่ไข้ญี่ปุ่น
 ญี่ปุ่นและยังทิ้งเสีย นี้เป็นเหตุการณ์ในปี 1800 พอดีปี 1806 ก็เป็นการประหารที่ญี่ปุ่นค่าและ
 ชั้นจากที่ข้าหลวงใหญ่เมื่อกำลังให้หารกอุ่นหนึ่งชั้นให้พวกชาวพื้นเมืองออกจากอาณาบริเวณที่มี
 การทำลายเกิดขึ้น ญี่ปุ่นกรากใน Hobart Town และ Port Dalrymple ก็ได้

ประสบกับความเมายาเบเปและชาติกรรมในเขตห้องที่ทาง ๆ เนื่องคือวัน กวัยประสมการณ์ ดังกล่าว ผู้คงกรากโดยเฉพาะอย่างยิ่งพาก្មาราชการกำลังสนใจที่จะให้ความเป็นมิตรและ เช่น ทหากลับให้ความสำคัญแก้ลักษณะทางเชื้อชาติเพื่อพัฒนาสีป ก้าสอนใน New Testament ก็แผนที่โภคภูมิ Mosaic ของพระคัมภีร์เก่า (Old Testament) ที่กล่าวว่า "ทกอย่างที่ก่อพัน" ในพระคัมภีร์โภคภูมิถึงการให้มีความเมตตาส่งสารท่องบุญ แต่ในฉบับ หลังกลับมาว่าในการแก้แค้นบุญจะไม่ลงสารกับบุคคลที่กำลังทำลายล้าง²⁵

2.8 ชาหลวง Bligh

ในตอนปลายปี 1804 ชาวไอริชภูมิทัน พากชาติเมืองทังใน New South Wales และใน Van Diemen's Land จุดชนวนเริ่บต้นขึ้นก่อสู้กับอาชญาคดีที่หักเมียของชาวผู้ชายซึ่งได้แก่เหตุการณ์ในปีนั้น พากนักโทษอยู่ในสถานที่แห่งนี้ แต่ในฉบับ ไม่มีอยู่ในฐานะที่จะช่วยเหลือคนต้องการอภิหารกับกฎหมายในอสเตรเลีย และแล้วในเดือนมกราคม ปี 1808 หน่วยทัพของชาติ Sydney Cove ที่สั่นสะเทือนไปด้วย ความมุ่งมั่นของชาติ นำหัวหน้าของชาติ William Bligh ซึ่งรับอำนาจจาก King ในปี 1806 เขาเป็นคนที่คิดแต่เรื่องใหญ่โต และถูกโง่เกี่ยวก็ศรีเสียง เพราะความเขสา อย่างมหันต์ของตนเอง บางคนเขียนเรื่องราวของ Bligh เป็นผู้ชนะ (champion) ของชาวนารายเด็ก ๆ และโดยเฉพาะพวกชาวนาที่ได้รับการปลดปล่อยจากนักโทษ (emancipist farmers) ที่ Hawkesbury ที่ค้านกับเจ้าของที่ดินรายใหญ่ ๆ บางคนเขียนเกี่ยวกับเขาว่า เขายังคงใช้แรงงานวัสดุในที่เพื่อทำลายการขยายเนื้อรัฐ แต่ ในสังคมได้เสนอหงส์สังฆานศิริ พอร์ต Robert Campbell เน้นค่ายกับ Bligh และพอร์ต Simeon Lord เน้นค่ายกับพวกกูรู เจ้าของที่ดินรายใหญ่บางคนก็เห็นค่ายกับ Bligh และบางคนก็เห็นค่ายกับพวกกูรู ชาวนาทำการผลเรือน 2 คนก็เห็นค่ายกับ Bligh แต่คนอื่น ๆ รวมกับพวกกูรู

ชาหลวง Bligh ถูกสงค์ว่ามาเป็นชาหลวงแทนชาหลวง King เขาได้รับคำสั่งจากรัฐบาลให้ทำลาย ขั้นตอนอ่อนอาจในการบูรณาการของพาก្មาราชการและให้ยกเลิกการขยายเนื้อรัฐ เรื่อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว Bligh ได้นำเอกสาร วินัยที่รุนแรงมากใช้ (drastic regulations) กล่าวคือ Bligh ได้ออก ประกาศห้ามการใช้เหล้ารัมเป็นเครื่องแอลกอฮอล์และห้ามค่าไถ่ไว้อย่างรุนแรงกันตื้อ ส่าห์รับนักโทษกูรูเป็น 100 ที่ และถูกขังกูรู 1 ปี ส่าห์รับผู้คงกรากอิสระ ถูกขังกูรู เป็นเวลา 3 เดือน รัฐบาลจะจัดให้ความช่วยเหลือให้ ฯ และถูกปรับอีก 20 ปอนด์สำหรับ

WILLIAM BLIGH

From a portrait by J. A. Russell, R.A., in the possession of W. Bligh
Nutting Esq.

บุญชั่งหมายถึงนายทหารและชนชั้นสูง ภูมิป้อม 50 ปอนด์ และภารกิจของที่จะเสีย
(indulgences) เขาพยายามปราบปรามการค้าเหล้ารัม ไทยไม่สนอให้สิ่งหนึ่งลึกลับ
 เป็นการแผลเปลี่ยน เขาเป็นคนที่ไม่คำนึงถึงเรื่องชนชั้น หง. ๆ ที่เขาได้วางกฎหมายให้
 โดยพิจารณาจากชนชั้นเป็นหลัก เขาก่อศัตรูขึ้นมาอย่าง มากมาย และได้รับความเป็นมิตรจำนวนน้อย
 เพราะเขาไม่ต้องเกินไป เขาทำให้บรรดาพ่อค้าขุนศึกษาไปเข็ม梧ในเรื่องการค้า
 เขาก่อความยุ่งเหยิงด้วยการตรวจสอบเรื่องการเข้าและໄດ้ไล่ผู้เข้าออกไปจากที่คืนเป็นจำนวน
 6 ครอบครัว ในความมีดที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ การปฏิบัติของชาบทยาบ้ายและใช้คำหยาดที่
 รุนแรง ในไม้ซ้าเช้าก์พบแต่ความยุ่งยากล่ามหากไปหมด²⁷ ผลงานอันเนียนขนาดและรวดเร็ว
 ที่ยังคงอันอาจของการค้าเหล้ารัม ทำให้เขานี้ชื่อเสียงในหมู่กู้มชนเล็ก ๆ ในสังคมโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งกู้มผู้ได้รับการปลดปล่อยที่เป็นชาวนาแห่งห้องที่ Hawkesbury River ซึ่งอยู่
 ห่างไปจากตะวันตกเฉียงเหนือของซิดนีย์ ไปประมาณ 25 ไมล์ และในขณะเดียวกันผลงาน
 การยังคงการค้าเหล้ารัมคงกล่าวได้ทำให้เขานี้เป็นที่เกรียงศักดิ์ของพกนายนายทหารและพวกที่ไม่
 กบกักญี่ปุ่น (**exclusivenists**) ในหมู่ข้าราชการเหล่านี้ มุกคลที่มีอิทธิพลมากที่สุด
 คือ John Macarthur เขายังเป็นผู้ที่มีอิทธิพลเหนือพวกในกองกับไกร และเหนือพวกข้าราชการ
 ทหารและพลเรือนที่มุกคลเหล้ารัม ศัตรูของเขานี้ให้ฉายาเขาว่า "เจ้ายาคคุมเหมือนกับมีกโภค²⁸
 และฉกฉายได้รุกเร็วราวด้วยปลาฉลาม" (as sharp as a razor and as rapacious as a shark)
 และบรรดาข้าหลวงใหญ่ เช่น Hunter กีด King กีด บรอยเมตต์ Bligh
 กีเรียกเขาว่าเป็น "เจ้าตัวยุ่งเหยิงที่สุดในโลก" (**The Grand perturbator**) เขายัง
 ทำการต่อต้านการกระทำของข้าหลวง Bligh เพื่อคงไว้ซึ่งอภิสิทธิ์ต่าง ๆ ที่มายังได้มี
 ในขณะที่เกิด "กบฎเหล้ารัม" ขึ้นนั้น เขากลับขึ้งคุกโดยศาลตัดสินชั่งคิมันก์เป็นความมีด
 ที่ฝ่าฝืนกฎหมายเพียงเล็กน้อย แต่ในการเป็นจริงกู้มชนกุณหันเนื่องมาจากกรณีที่เขาปักธง
 ผลประโยชน์ของพวกผู้บุกรุกจากต่างหาก

กุญแจที่ไขมุกคลการเปลี่ยนแปลงในมุกคลิกของ Bligh คือชื่อเป็นข้าราชการ
 พการเรือที่เคยรับใช้คุกในสมัยที่คุกคินทางกรุงที่ 3 ทั้งแท่น 1776-1779 Bligh เคย

มังคันบัญชาเรือ **Bounty** ในคราวเดินทางไปอาณมปังและกลับมาที่ภาคใต้ พากลูเรือถูก
เข้าค่าร่วมย่างเดือดเดต ก็เลยก่อการปฏิบัติไม่ดีต่อพนักงานและลูกเรือ จนในเรือบาง
พอนันน์เข้ากันไม่ดีความติดต่องหนของจันทร์ เขาร้าย **Bligh** อ้างว่าตนหัวหน้าเพื่อจะ
สร้างความพอใจให้กับพวกที่จะชั่งไถ่เข้า ความเดือดเดตที่ควบคุมไม่ได้ของเขานี้เป็นความ
หายใจและสิ่งที่ทำลายตัวเขานั้นใน **New South Wales** ซึ่งเข่นเดียวกับที่เกิดในเรือ
Bounty เขายังคงทำการเดือดเดต **Macarthur** และเข้าทำให้ **Simeon Lord**
เสื่อมเสียซึ่งเสียงด้วยการลงโทษให้เขากลับไปอยู่ในสภาพของผู้ติดทางอาญาที่รายแรง
ซึ่งทำให้เขายังคงสูญเสียศรีษะบัญชาและความชั้นหนึ่งเพียรในการไม่ทำอะไรตลอดไป นอกจากนั้น
เขายังพูดจาอย่างเมียร้อนหือข้าราชการที่คุยภาษาเย็น ๆ ด้วย ๆ ภายในเวลา 1 ปีที่เขารับ
้งงานเข้าได้เป็นที่รู้จักกันในนาม **Caligula** เขายังคงดูถูกเหยียดหยามต่อผู้ที่
ตัดคำเข้าชั่งเรียกเขาว่า เป็นหรรษา ในระหว่างเดือนพฤษจิกายน ค.ศ.1807 และ
เดือนกรกฎาคม ค.ศ.1808 เขายังคงอยู่ในหมู่ศักดิ์ศรีโดยชั่วจากจังและคำแนะนำการดูแลน้ำหนาร
ชนสูง 6 คนที่เป็นกบฎ

ในวันที่ 26 มกราคมปี 1808 เป็นวันที่ กองทหารชั้นคุ้มครองรักษาด้วยการเนิ่นเฉลียง
มีการบรรลุนิติธรรมและข้อตกลงปิตา之力 ในวันก่อตั้งอาณาจักร **John Macarthur** ขณะที่
อยู่ในคุกได้ทำการปฏิวัติเงียบแนบไม่เสียเลือดเนื้อ ผู้ที่ช่วยกระทำการสำเร็จคือ **Major**
George Johnston ซึ่งเป็นผู้บังคับการของหน่วยกองร้อย และเป็น **Lieutenant**
Governor ของอาณาจักร

หน่วยกองร้อยเหล่านี้ปฏิบัติการคั้นคือ ทหารเดินขบวนกันไปยังที่ทำการรัฐบาล
และชั่ง **Bligh** หลักฐานที่พิสูจน์ในสมัยนั้นให้ระบุไว้ว่า เขาถูกกลอกออกมานานที่ช่อนไป
เดียงอน แท้ในทศวรรษของบันทึกทางราชนาเวียบกว่า 10 ปี การโฆษณาชวนเชื่อของพวกกบฎ
เท่านั้น คืนนั้นไม่มีใครช่วยเขาเลย แม้แต่นักโทษที่เคยเป็นผู้ต้องขังไม่ได้ช่วยเหลือ เพราะความ
เดลากของเขารือกเข่นเกยกล่าวคือ เขายังทำให้คนบ้าหัวมากที่สุด ๆ จนหมาด โดยเริ่มทันจาก

Foveaux และ Paterson และคนสุดท้ายคือ **Lieutenant-Governor of Diemen's Land** คือ David Collins

เมื่อ Johnston และผู้ก่อการเข้ายึดที่ทำการรัฐบาลได้แล้วและดำเนินการค้าส่งเหล้ารัมเข้าประจำทุกเดือนไป และมีการเอาที่ดินให้แก่พราศากาคุมเองและเพื่อนบุญเพิ่มมากขึ้น ภายหลังจากนั้นหลายปี Johnston ก็ถูกไล่ออกโดยศยาห์เหารแห่งตอนบน Macarthur ก็ไม่ได้รับอนุญาตให้กลับมาอยู่อสเตรเลียเป็นเวลาหลายปี แม้กระทั่ง ของเขาก็อธิบายเบื้องต้นของน้ำดื่มน้ำดื่มน้ำดื่มในภูมิภาคที่เป็นผู้ดูแลและประป้องบ้านในภูมิภาคที่²⁹

ในระหว่างที่ไม่มีผู้ปกครองคือระหว่างการได้ Bligh ออกและการมาของ Macquarie ผู้ปกครองที่รักษาการณ์อยู่กับ Johnston, Foveaux และ Paterson ได้ประกาศว่า พรวมญ์ไม่มีนโยบายอะไร พรวมฯ ได้คอมเมนต์สัมภาษณ์การณ์ว่า การเดินทางให้เป็นชาร์จการและให้ที่ดิน แต่พวกเขาก็มีให้ประพฤติดีขึ้นด้วยการรับผิดชอบกันที่ Bligh ได้กล่าวหาพวกเขาว่า Bligh เองก็ไม่มีอิทธิพลอันถาวรต่อสังคมใน New South Wales เนื่องไว้เสียแต่ การสนับสนุน ในมีการเกณฑ์และการตัดค้าน การค้าและการทำฟาร์มแก่ที่ดินข้างจะไร้เหตุผลและชวนหะเล่า Bligh เป็นคนที่ไม่มีภาระรับภาระในการเป็นผู้สร้าง (creator) ผลประโยชน์ของการปกครองของเขาก็และการที่ไม่มีผู้ปกครองอยู่ก่อการแบ่งแยกระหว่างกันสูงในสังคมในวิคตอเรีย และ Parramatta กลับเป็นกอกเหลาที่ทำการต่อสู้กัน ผู้กำรงทำแนงต่อจาก Bligh ถูกส่งมาเพื่อยกย่องการแบ่งแยกเป็นกอกเหลา แทรกเหลาใน New South Wales แยกห่างกันใกล้กันที่อำนาจของมุษย์จะเข้าไปแตะต้องได้ เพราะมันเกิดมาจากการทุกค่ายในหัวใจของมุษย์

ເຊີງອກຮອນທີ 2

¹ Clark, op. cit., p. 28.

² Barnard, op. cit. 52.

³ Loc. cit.

⁴ Ward, op. cit., pp. 21-21.

⁵ Barnard, op. cit., p. 52,

⁶ Ibid., p. 55

⁷ Ward, op. cit., p. 20,

⁸ Barnard, op. cit., p. 55,

⁹ Ibid., pp. 56-7.

¹⁰ Ibid., p. 57,

¹¹ Ibid., p. 54,

¹² Clark, op. cit., p. 20,

¹³ Barnard, op. cit., p. 269,

¹⁴ Ibid., pp. 69-70,

¹⁵ Ward, op. cit., p. 26,

¹⁶ Loc. cit.

¹⁷ Loc. cit.

¹⁸ Ibid., p. 28,

¹⁹ Clark, op. cit., p. 32.

²⁰ Barnard, op. cit., p. 75.

²¹ Ibid., pp. 76-7.

²² Ward, op. cit., p. 25.

²³ Clark, op. cit., p. 35.

²⁴ Loc. cit.

²⁵ Ibid., p. 40.

²⁶ Rex and Thea Rienits, op. cit., p. 47,

²⁷ Batnard, op. cit., p. 94,

²⁸ Ward, op. cit., p. 29.

²⁹ Ibid., p. 30,

By courtesy of the Trustee.

LACHLAN MACQUARIE

From the portrait by John Opie, R.A., in the possession of the Mitchell
Library, Sydney